MRF 2021.74

Planklagenævnets afgørelse af 25. marts 2021 (j.nr. 19/07963, 19/02840, 19/07965, 19/01373, 19/03651 og 19/00974)

Ikke grundlag for at tilsidesætte Lyngby-Taarbæk Kommunes kommuneplantillæg og lokalplan for Bakken med tilhørende miljørapport og væsentlighedsvurdering af Natura 2000-område, som går ind i lokalplanområdet. Der kunne ikke kræves miljøvurdering af ændret åbningstid, som reguleres ved miljøgodkendelse og kræver VVM-screening. Henset til sagens særlige forhistorie kunne i miljørapporten anføres afhjælpningsforanstaltninger i nabokommune. Dissens.

Lyngby-Taarbæk Kommune vedtog den 29. november 2018 endeligt kommuneplantillæg nr. 4/2017 og lokalplan nr. 277 for forlystelsesparken Bakken med tilhørende miljørapport. Lokalplanområdet grænsede op til Gentofte Kommune, hvor Bakkens parkeringsplads er beliggende. Lokalplanområdet er beliggende i Jægersborg Dyrehave, der i 2015 blev optaget på UNESCOs Verdensarvsliste på grund af dets særlige historie og dets unikke landskabsbearbejdning. Jægersborg Dyrehave er tillige beliggende i Natura 2000-området N144, der bl.a. omfatter habitatområde H251, hvor ca. 874 m^2 af lokalplanplanrådet var beliggende i Natura 2000-området. Kommuneplantillægget og lokalplanen udlagde lokalplanområdet til forlystelsesanlæg og fastsatte navnlig bestemmelser om omfanget af ny bebyggelse og anlæg til forlystelser, men indeholder ikke bestemmelser om åbningssæson. Af lokalplanredegørelsen fremgik, at lokalplanen ikke ville påvirke Natura 2000-området væsentligt, jf. planhabitatbekendtgørelsens (2016/1383) § 3, stk. 1. Ifølge miljørapporten vil lokalplanen ikke medføre væsentlige miljøpåvirkninger, idet støjmæssige forhold var reguleret i miljøgodkendelsen, og overvågning af trafikken skulle foretages af Gentofte Kommune. Kommuneplantillægget, lokalplanen og miljørapporten blev påklaget af Gentofte Kommune, Danmarks Naturfredningsforenings lokalafdeling og en grundejerforening, der bl.a. anførte, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke havde kompetence til at vedtage planerne uden medvirken af Gentofte Kommune, at reglerne om beskyttelse af Natura 2000-områder ikke var overholdt, og at lokalplanen ikke var i overensstemmelse med kommuneplanens generelle rammer for landskab og retningslinje for naturbeskyttelse. Klagerne gjorde endvidere gældende, at miljøvurderingen ikke i tilstrækkelig grad belyste de visuelle, støjmæssige og trafikale påvirkninger fra forlystelsesparken, og at det var uacceptabelt, at der uden forudgående drøftelse med Gentofte Kommune i miljørapporten var foreslået afhjælpning af trafikale problemer i Gentofte Kommune. Planklagenævnet lagde til grund, at de to kommuner ikke havde pligt til at udarbejde og vedtage miljørapport og plangrundlaget i fællesskab, da Gentofte Kommune forud for vedtagelsen var blevet hørt, og Gentofte Kommune ikke havde nedlagt veto mod planerne efter planlovens § 29 b. Nævnets flertal (6 ud af 11 medlemmer) fandt ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at planerne ikke ville påvirke Natura 2000-området væsentligt. Flertallet lagde vægt på, at der ikke inden for eller i direkte tilknytning lokalplanens område var registreret naturtyper eller arter indeholdt i udpegningsgrundlaget for Natura 2000-området, og at der uden for Natura-området alene måtte opføres mindre bygninger. Mindretallet (5 medlemmer) fandt derimod, at væsentlighedsvurderingen efter planhabitatbekendtgørelsens § 3, stk. 1, var mangelfuld, da den ikke belyste muligheden for at opføre bygninger eller virkninger af øget aktivitet, og at kommunen som følge heraf ikke kunne vurdere, om lokalplanen krævede miljøvurdering efter miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2. Derimod afviste Planklagenævnet enstemmigt, at det var en mangel, at miljørapporten ikke indeholder visualiseringer, da miljørapporten indeholdt tilstrækkelige oplysninger om den visuelle påvirkning. Tilsvarende fandt Planklagenævnet, at den trafikale påvirkning af miljøet var tilstrækkelig belyst miljørapporten, da lokalplanen ikke indeholdt bestemmelser om åbningssæson, som i stedet var reguleret i miljøgodkendelsen. Selv om åbningssæsonen kunne ændres via miljøgodkendelsen uden dispensation fra lokalplan, og en udvidet åbningstid kunne have været inddraget i forbindelse med planvedtagelsen, fandt nævnet, at dette kunne accepteres, da Lyngby-Taarbæk Kommune ikke ensidigt kunne ændre miljøgodkendelsen, og det ved lokalplanens vedtagelse var muligt at forudsige de trafikale konsekvenser af en ændret åbningstid. Nævnet henviste til, at en udvidelse af forlystelsesparkens sæsonlængde og

åbningstider under alle omstændigheder ville være tale om et projekt omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 13, litra a, der dermed vil være omfattet af miljøvurderingsloven. Planklagenævnet afviste, at det udgjorde en mangel ved miljørapporten, at denne uden forudgående drøftelse foreslog afhjælpning af trafikale problemer i Gentofte Kommune. Nævnet lagde herved vægt på, at Lyngby-Taarbæk Kommune henset til sagens særlige og langvarige forhistorie antageligt ikke kunne have forventet et samarbejde med Gentofte Kommune om mulige afværgeforanstaltninger. Nævnet fandt endvidere ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af støj, da miljørapporten i tilstrækkelig grad belyste støjpåvirkningen og de mulige afværgeforanstaltninger. Endeligt fandt nævnet, at lokalplanen var i overensstemmelse med kommuneplanens rammebestemmelser. Nævnet lagde herved vægt på, at der ikke kunne udledes konkrete krav fra de generelle rammer for landskab, og at retningslinjer for naturbeskyttelse ikke har særlig forrang frem for konkrete rammebestemmelser. Planklagenævnet kunne på denne baggrund ikke give medhold i klagerne.

Kommentar: *Sagen handler bl.a. om den geografiske udstrækning af en kommunes kompetence og har en lang forhistorie. Baggrunden for sagen var og er, at Dyrehavsbakken er beliggende i Lyngby-Taarbæk Kommune, men grænser op til Gentofte Kommune, hvor parkeringspladsen er beliggende, og hvor der er en række boliger, som grænser op til forlystelsesparken. Som forlystelsespark skal Dyrehavsbakken have en miljøgodkendelse, og i 2002 fastslog det daværende Miljøankenævn, at der skal meddeles en samlet miljøgodkendelse til Dyrehavsbakken af begge kommuner (MAD 2002.650), men stadfæstede dog med en lempelse af støjvilkårene den miljøgodkendelse, som Lyngby-Taarbæk Kommune havde meddelt med tidsbegrænsning på fire år. Lyngby-Taarbæk Kommune meddelte herefter en ny miljøgodkendelse i 2005 og dispensation fra lokalplan til udvidet åbningstid. Miljøgodkendelsen blev efter klage fra Gentofte Kommune og naboer ophævet af Miljøstyrelsen i 2006, fordi miljøgodkendelsen ikke omfattede parkeringspladsen, som er beliggende i Gentofte Kommune (MAD 2006.338), hvilket Miljøklagenævnet stadfæstede i MAD 2007.278. Dispensationen fra lokalplanen blev ophævet af Naturklagenævnet med den begrundelse, at dette krævede en ny lokalplan (MAD 2006.930). I august 2012 meddelte Lyngby-Taarbæk Kommune en tidsbegrænset dispensation fra lokalplanen til forlænget åbningstid, hvilket efter klage blev tiltrådt af Natur- og Miljøklagenævnet i oktober 2012 (MAD 2012.3086). I august 2011 meddelte Lyngby-Taarbæk Kommune en ny miljøgodkendelse, hvilket efter klage fra naboer blev gjort tidsbegrænset til to år af Natur- og Miljøklagenævnet i 2014 (MAD 2014.94). Da der ikke kunne opnås enighed mellem de to kommuner om miljøgodkendelsen, meddelte Lyngby-Taarbæk Kommune i december 2015, at den tidsbegrænsede miljøgodkendelse vil blive anvendt som administrationsgrundlag for Dyrehavsbakken, indtil der var fastsat en ny miljøgodkendelse, og klage fra Gentofte Kommune blev afvist af Natur- og Miljøklagenævnet i 2016 med henvisning til, at afgørelsen var en tilsynsafgørelse (MAD 2016.70). Tilsvarende afviste Natur- og Miljøklagenævnet klage fra Gentofte Kommune over, at Lyngby-Taarbæk Kommune i april 2016 havde meddelt tidsbegrænset dispensation fra lokalplan til udvidet åbningstid (MAD 2016.353). I maj 2017 meddelte Lyngby-Taarbæk Kommune en ny miljøgodkendelse til Dyrehavsbakken. Efter klage fra Gentofte Kommune og en grundejerforening ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet godkendelsen i december 2019, da miljøgodkendelsen skal omfatte alle aktiviteter og dermed også aktiviteter i Gentofte Kommune (j.nr. 18/05636). Med samme begrundelse ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet i marts 2020 Lyngby-Taarbæk Kommunes screeningsafgørelse efter miljøvurderingslovens § 21 om, at miljøgodkendelsen ikke krævede VVM (j.nr. 18/05635). Med Planklagenævnets seneste afgørelse er der fundet en løsning på planlovskompetencen, som efter min opfattelse er i overensstemmelse med planloven, når der ikke er nedlagt veto efter planlovens § 29 b. Dette ændrer dog ikke ved, at der i relation til miljøvurderingsloven og miljøgodkendelsen nødvendigvis må ske en samlet stillingtagen til miljøgenerne fra Dyrehavsbakken i begge kommuner, og at det i sidste ende kan blive nødvendigt, at miljøministeren overtager kompetencen efter miljøbeskyttelseslovens § 82,*

som Miljøklagenævnet allerede pegede på i afgørelsen fra 2007 og siden blev gentaget af Miljø- og Fødevareklagenævnet i 2019.

Planklagenævnet var delt i spørgsmålet om, hvorvidt lokalplanen kunne vedtages uden en forudgående habitatvurdering efter planhabitatbekendtgørelsens § 3, stk. 2. Flertallets votum forudsætter, at det alene er den med lokalplanen muliggjorte udvidede aktivitet, som er omfattet af væsentlighedsvurdering efter § 3, stk. 1. Dette er ikke i overensstemmelse med Planklagenævnets sædvanlige praksis, der er på linje med mindretallets votum, som vil føre til, at lokalplanen var ugyldig.

25. marts 2021
Sagsnr.: 19/07963, 19/02840, 19/07965, 19/01373, 19/03651 og 19/00974
Klagenr.:1003559,1003554, 1003557, 1002788 og 1002774

AFGØRELSE
i klagesag om Lyngby-Taarbæk Kommunes endelige vedtagelse af kommuneplantillæg nr. 4/2017, Bakken, og lokalplan nr. 277, Bakken, med tilhørende miljørapport

Planklagenævnet
NÆVNENES HUS
Toldboden 2
8800 Viborg

Tlf. 72 40 56 00
CVR-nr. 37 79 55 26
www.naevneneshus.dk

Lyngby-Taarbæk Kommune har den 29. november 2018 endeligt vedtaget kommuneplantillæg nr. 4/2017, Bakken, og lokalplan nr. 277, Bakken, med tilhørende miljørapport.

Planklagenævnet har modtaget klager over planvedtagelserne og miljøvurderingen.

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over miljørapporten.

Planklagenævnet kan heller ikke give medhold i klagen over vedtagelsen af kommuneplantillæg nr. 4/2017, V1 , og lokalplan nr. 277, V1 .

Indhold

1. Klagen til Planklagenævnet 4
2. Sagens oplysninger 4
2.1. Området 4
2.1.1. Planområdet 4
2.1.2. Internationalt beskyttede områder 4
2.2. Sagens forløb 5
2.2.1. Tidligere afgørelser 5
2.2.2. Kommunens afgørelser 6
2.2.3. Forløbet efter kommunens afgørelser 8
2.3. Plangrundlag 9
2.3.1. Kommuneplan 2017 og tillæg nr. 4/2017 9
2.3.2. Lokalplan nr. 277, For V1 11
2.4. Miljørapporten 14
2.4.1. Generelt om miljørapporten 14
2.4.2. Visuel påvirkning af omgivelserne 15
2.4.3. Trafik 16
2.4.4. Støj 19
2.4.5. Sammenfattende redegørelse - overvågning 20
2.5. Klagerne og bemærkningerne hertil 21
2.5.1. Korrespondance i klagesagen 21
2.5.2. Klageberettigelse 21
2.5.3. Kommunernes fælles miljøkompetence 21
2.5.4. Overdragelse af ansvar til Naturstyrelsen 22
2.5.5. Natura 2000 23
2.5.6. Visuel påvirkning af omgivelserne 24
2.5.7. Trafik 25
2.5.8. Støj 26
2.5.9. Forholdet mellem kommuneplan og lokalplan 26
2.5.10. Lokalplanens bestemmelser 27
3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse 27
3.1. Planklagenævnets behandling af sagen 27
3.2. Regler, som sagen er behandlet efter 27
3.3. Klageberettigelse, kompetence og prøvelse 28
3.3.1. Klager 1's klageberettigelse 28

3.3.2. Generelt om Planklagenævnets kompetence 28
3.3.3. Prøvelse i den konkrete sag 29
3.4. Lyngby-Taarbæk Kommunes kompetence til vedtagelse af planerne med tilhørende miljørapport 29
3.4.1. Planloven 29
3.4.2. Miljøvurderingsloven 31
3.5. Natura 2000 31
3.5.1. Generelt om Natura 2000-områder i forbindelse med planvedtagelser 31
3.5.2. Planklagenævnets vurdering 34
3.6. Miljøvurdering af kommuneplantillæg og lokalplan 36
3.6.1. Miljøvurderingsloven generelt 36
3.6.2. Indhold af miljørapporten 37
3.6.3. Visualisering og vurdering af påvirkning af landskabet 37
3.6.4. Trafik 38
3.6.5. Støj 41
3.7. Klager over lokalplanen 42
3.7.1. Forholdet mellem kommuneplan og lokalplan 42
3.7.2. Lokalplanens bestemmelser 44
3.8. Planklagenævnets afgørelse 44
4. Gebyr 45

1. Klagen til Planklagenævnet

Gentofte Kommune, som er nabokommune (herefter klager 1), klagede den 21. december 2018 til Planklagenævnet over Lyngby-Taarbæk kommunes endelige vedtagelse af planerne med tilhørende miljørapport.

Danmarks Naturfredningsforening, DN Lyngby-Taarbæk (herefter klager 2), klagede den 20. december 2019 over lokalplanen og miljøvurderingen.

En grundejerforening (herefter klager 3) klagede den 22. december 2018 over vedtagelsen af lokalplanen.

Nævnet modtog klagerne henholdsvis den 6. og 20. februar 2019 fra Lyngby-Taarbæk kommune.

Indholdet af klagerne gengives nærmere i afsnit 2.5.

2. Sagens oplysninger

2.1. Området

2.1.1. Planområdet

Klagesagen vedrører et område i Lyngby-Taarbæk, som grænser op til Gentofte Kommune.

Inden for lokalplanens område ligger forlystelsesparken V1 (herefter kaldet "V1 ") med ankomstområder, kildesøen samt restauranterne på A1 (V4) og A2 (V5). Lokalplanområdet ligger i landzone.

Bakken ligger i den sydligste del af V6 (V7). V6 kom i 2015 på UNESCO´s Verdensarvsliste pga. dens særlige historie med parforcejagt, der har givet V7 dens unikke landskabsbearbejdning.

Syd for lokalplanens område ligger V8 og forlystelsesparkens parkeringsplads, som ligger i Gentofte Kommune.

2.1.2. Internationalt beskyttede områder

Nærmeste Natura 2000-område, N144, Nedre Mølleådal og V6 , omfatter bl.a. habitatområde H251, V6 .

Dele af både kommuneplantillæggets og lokalplanens afgrænsning ligger inden for habitatområde H251, V6 . Herunder ligger en del af området "V1 ", som er vist på kortbilag 1 i lokalplanen, inden for habitatområdet.

Udpegningsgrundlaget for habitatområde H251 omfatter dyrearterne stellas mosskorpion, sumpvindelsnegl og stor vandsalamander samt flere naturtyper.

Naturtyperne omfatter bl.a. kildevæld, surt overdrev, søbred med småurter, bøg på muld, bøg på mor og elle- og askeskov.

Det fremgår af Natura 2000-plan 2016-2021, at området især er udpeget på grund af en væsentlig tilstedeværelse af kildevæld, sure overdrev, småsøer af typen søbred med småurter, skovtyperne bøg på muld, bøg på mor og elle- og askeskov samt stellas mosskorpion.

Efter Natura 2000-planen er det overordnede mål for området, at:

- Områdets søer og vandløb får en god-høj naturtilstand.
- Skov- og lysåbne naturtyper sikres en god-høj naturtilstand.
- Arterne på udpegningsgrundlaget, i særlig grad stellas mosskorpion, sikres velegnede leve- og ynglesteder, også på langt sigt.
- Områdets kalkoverdrev, surt overdrev og tidvis våd eng prioriteres højt. Naturtypernes areal fastholdes og tilstanden forbedres.
- Områdets økologiske integritet sikres i form af en for naturtypernes hensigtsmæssig drift/pleje og hydrologi, en lav næringsstofbelastning og gode sprednings og etableringsmuligheder.

2.2. Sagens forløb

2.2.1. Tidligere afgørelser

Det tidligere Naturklagenævn og Natur- og Miljøklagenævn samt Planklagenævnet har i henholdsvis 2004[1], 2006[2], 2012[3], 2016[4] og 2018[5] truffet afgørelser i klagesager vedrørende tidligere meddelte dispensationer fra bestemmelsen i den tidligere gældende lokalplan nr. 66 afsnit 3.2 om åbningssæsonen.

Senest traf Planklagenævnet afgørelse den 1. november 2018 vedrørende kommunens dispensation til at holde sommeråbent til søndag den 9. september, at holde åbent i efterårsferien, 12. til 21. oktober 2018, og juleåbent i perioden 22. november til 22. december 2018. Nævnet fandt enstemmigt, at lokalplanens bestemmelsen om den mulige åbningssæson måtte betragtes som en del af lokalplanens anvendelsesbestemmelser. Nævnet lagde bl.a. vægt på det tidligere Naturklagenævn og Natur- og Miljøklagenævns langvarige praksis. Nævnet fandt også, at det ansøgte ikke var i overensstemmelse med lokalplanen, og at forholdet derfor kræver dispensation, jf. planlovens § 19. Nævnet ophævede dispensationen, da det ansøgte ikke lå så tæt på lokalplanens bestemmelse om, at forlystelsesaktiviteterne kun må finde sted i perioden medio marts til ultimo august, at kommunen kunne dispensere fra denne.

Miljøstyrelsen traf den 9. marts 2006 afgørelse om ophævelse af en miljøgodkendelse, som var udarbejdet af Lyngby-Taarbæk Kommune, og hjemvisning

[1] J. nr.: 03-33/150-0204.
[2] J.nr.: 03-33/150-0434.
[3] Sagsnr. NMK-33-01430.
[4] Sagsnr. NMK-33-03596.
[5] Sagsnr. 18/06175 og 18/06379.

til ny fælles behandling i Gentofte Kommune og Lyngby-Taarbæk Kommune.[6] Miljøgodkendelsen omfattede forlystelsesparken, men ikke parkeringspladsen, som ligger i Gentofte Kommune.

Miljøklagenævnet stadfæstede den 22. marts 2007 Miljøstyrelsens afgørelse. Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på, at en godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven som udgangspunkt omfatter alle virksomhedens forurenende aktiviteter, hvorfor der ved myndighedernes stillingtagen til den samlede acceptable ramme for forureningen fra virksomheden, også måtte tages stilling til forureningen fra parkeringspladsen. Nævnet bemærkede endvidere, at der som led i godkendelsesbehandlingen skulle foretages en samlet teknisk og økonomisk vurdering og afvejning af mulighederne for at begrænse støjen fra de enkelte kilder, inklusive parkeringspladsen. Efter nævnets opfattelse var det nødvendigt, at de to kommuner i enighed fastlagde vilkårene for de forureningsforhold, der er fælles for aktiviteterne inden for henholdsvis forlystelsesparkens og parkeringspladsens område, da en godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven forudsætter en samlet afvejning og stillingtagen til alle virksomhedens forureningsforhold.[7]

I august 2011 traf Lyngby-Taarbæk Kommune på ny afgørelse om miljøgodkendelse af virksomheden. Miljøgodkendelsen, der stadig ikke omfattede parkeringspladsen, blev påklaget til Natur- og Miljøklagenævnet. Nævnet traf den 12. marts 2014 afgørelse om tidsbegrænsning af virksomhedens miljøgodkendelse.[8] I afgørelsen bemærkede nævnet, at kompetencespørgsmålet tidligere var behandlet i Miljøstyrelsens afgørelse af 9. marts 2006, som stadfæstet af Miljøklagenævnet i afgørelse af 22. marts 2007.

Lyngby-Taarbæk Kommune traf den 18. maj 2017 på ny afgørelse om miljøgodkendelse af virksomheden. Miljøgodkendelsen erstattede miljøgodkendelse fra august 2011. Kommunen traf også afgørelse om, at ændringer af åbningssæsonen, åbningstider og støjgrænser for forlystelsesparken V1 ikke var omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse. Begge afgørelser blev påklaget til Miljø- og Fødevareklagenævnet.

2.2.2. Kommunens afgørelser

Kommunen vedtog 30. august 2018 forslag til kommuneplantillæg nr. 4/2017 til kommuneplan 2017 og lokalplan nr. 277, Bakken med tilhørende miljørapport, dateret 2018, samt vedtog at sende forslagene med tilhørende miljørapport i offentlig høring.

Forslagene og tilhørende miljørapport var fremlagt i offentlig høring i perioden 5. september 2018 til 31. oktober 2018, hvor der indkom 17 høringssvar. Et af høringssvarene var fra klager 1. Høringssvaret var benævnt "Indsigelse

[6] MS 2006.133/J20-0004.

[7] Miljøklagenævnets afgørelse af 22. marts 2007 i sagen MKN-100-0006. Afgørelsen kan ses på afgørelsesportalen: https://mfkn.naevneneshus.dk/.

[8] NMK-10-00442

mod forslag til Lokalplan 277 for V1 , forslag til Kommuneplantillæg 4/2017 og ledsagende miljørapport" og dateret 25. oktober 2018. I høringssvaret bemærkede klager 1, at det var uacceptabelt, at der uden forudgående drøftelse med Gentofte Kommune i en miljørapport til et lokalplanforslag i Lyngby-Taarbæk Kommune var anvist forslag til afhjælpning af de trafikale problemer, som lokalplanforslaget måtte medføre på vejnettet i Gentofte Kommune. Klager 1 kom ikke med konkrete kommentarer til de forslag til afhjælpning, som fremgik af miljørapporten, eller andre konkrete bemærkninger til miljørapportens oplysninger om trafikal påvirkning. Det fremgik heller ikke af høringssvaret, at klager 1 (Gentofte Kommune) ønskede at nedlægge veto.

Kommunen udarbejdede et notat om høringssvarene samt en sammenfattende redegørelse.

Kommunen vedtog den 29. november 2018 endeligt planerne med tilhørende miljørapport og sammenfattende redegørelse.

I forbindelse med den endelige vedtagelse foretog kommunalbestyrelsen en ændring, så der højst må opføres 3 forlystelser i op til kote 50, jf. lokalplanens § 6.3. Af forslaget fremgik det, at der måtte opføres forlystelser i op til kote 50 inden for det areal, som på kortbilag 2 er markeret med skravering. Der henvises i dagsordenpunktet til, at miljørapporten konkluderede, at højere forlystelser (op til kote 44 eller 50) langt overvejende vil være synlige fra V8 og kun lidt synlige fra skoven og boligbebyggelserne i Gentofte. Det bemærkes dog, at der ikke er lavet visualiseringer 360 grader rundt om V1 . Det fremgår af dagsordenpunktet, at begrundelsen for at ændre bestemmelsen er, at det ikke kan udelukkes, at der vil være flere steder, hvorfra de høje forlystelser vil være synlige. Det var forvaltningens vurdering, at synligheden ikke vil medføre en forringelse af det omkringliggende miljø.

Kommunalbestyrelsen tilrettede også afgrænsningen af "V1 ", som vist på lokalplanens kortbilag 1 og 2, efter forslag fra V3 V1

il høringssvaret om, at udvidet åbningstid vil medføre flere gener i form af støj og trafik, fremgår det af dagsordenpunktet, at lokalplanen ikke kan regulere de trafikale forhold, da vejene og parkeringspladsen ligger i Gentofte Kommune. Trafiktællinger er således indhentet fra Gentofte Kommune. DyrehavsbakkenV1 t, at den er indstillet på at optimere parkeringspladsen i dialog med Gentofte Kommune. Dette vil ske ved hjælp af bedre afmærkning af båse, færre svingbaner, etablering af en ekstra parkeringsrække og implementering af et smidigere betalingsanlæg. Det var forvaltningens vurdering, at de største trafikale belastninger normalt sker i forbindelse med Ulvedalenes forestillinger og Eremitageløbet, som tiltrækker mange mennesker i en kort periode. I forbindelse med f.eks. Cirkusrevyen vil gæsterne sandsynligvis ankomme til Bakken henoverV1 for at bruge forly-

stelserne og restauranterne, inden de tager til Cirkusrevyen. I dagsordenpunktet henvises desuden til miljørapportens afsnit 8 om "Trafikal påvirkning af omgivelserne". I dette kapitel er det med flere forbehold forsøgt at beregne den eventuelle mertrafik, som byggeri i 1½ etage vil kunne medføre. Ud fra en skønnet forøgelse af trafikken på mellem 3–15 % er det vurderet, at den eksisterende svingbane og det nuværende kryds godt kan optage mertrafikken. Dog vil der, ligesom i dag, være spidsbelastninger, hvor der vil være opstuvning.

2.2.3. Forløbet efter kommunens afgørelser

Den 23. december 2019 ophævede Miljø- og Fødevareklagenævnet miljøgodkendelsen af 18. maj 2017 og hjemviste sagen til ny fælles behandling i Gentofte Kommune og Lyngby-Taarbæk Kommune med henvisning til de tidligere afgørelser i sagen.[9]

Miljø- og Fødevareklagenævnet ophævede desuden den 25. marts 2020 Lyngby-Taarbæk Kommunes afgørelse af 18. maj 2017 om, at ændringer af sæsonlængde, åbningstider og støjgrænser for forlystelsesparken V1 ikke var omfattet af krav om miljøvurdering og § 25-tilladelse.[10] Miljø- og Fødevareklagenævnet fandt, at screeningen af ændringerne skulle omfatte det samlede anlæg, det vil sige både forlystelsesdelen i Lyngby-Taarbæk Kommune og parkeringspladsen i Gentofte Kommune. Nævnet lagde vægt på, at det ikke er foreneligt med VVM-direktivets bestemmelser at opdele et projekt, idet dette kan indebære, at delprojekterne såvel som projektet som helhed undtages fra VVM-pligten. Nævnet henviste endvidere til Miljøstyrelsens vejledning om støj fra forlystelsesparker, hvor det fremgår, at støjbidraget fra en parkeringsplads i tilknytning til en forlystelsespark ofte vil indgå i parkens støjregulering, såfremt den drives af parken og benyttes af dennes gæster. Hvad angår samarbejdet mellem kommunerne om miljøvurderingen fremgår det desuden af afgørelsen, at:

> *Miljø- og Fødevareklagenævnet finder som oven for anført, at parkeringspladserne i forhold til reglerne i miljøvurderingsloven er en del af forlystelsesparken. Da det samlede anlæg geografisk er placeret i Lyngby-Taarbæk og Gentofte kommuner, vil det efter nævnets opfattelse indebære et samarbejde mellem kommunerne i forhold til reglerne om miljøvurdering. Nævnet henleder opmærksomheden på, at Lyngby-Taarbæk Kommunes miljøgodkendelse af 18. maj 2017 er ophævet og hjemvist til ny fælles behandling i Lyngby-Taarbæk og Gentofte kommuner. Henset til, at VVM-reglerne har til formål at tilvejebringe og forbedre grundlaget for en evt. senere miljøgodkendelse, er det nævnets opfattelse, at kommunerne også bør etablere et samarbejde i VVM-fasen.*

[9] Sagsnr. 18/05636 og 18/06609.

[10] Sagsnr. 18/05635 (tidl. NMK-34-00639).

2.3. Plangrundlag

2.3.1. Kommuneplan 2017 og tillæg nr. 4/2017.

Kommuneplan 2017

Det fremgår af de generelle rammer for landskab, at:

> *Landskab opdeles i bevarings- og friluftsområder samt områder til andre formål. Særlige anvendelser er fastlagt i rammerne for de enkelte områder.*
>
> *Den rekreative anvendelse skal foregå under hensyntagen til de geologiske, biologiske, kulturhistoriske og landskabelige værdier i området.*
>
> *Bygningsmæssige begrænsninger er fastlagt i rammerne i de enkelte områder. Placering og udformning af nye bygninger samt udvidelse af eksisterende bygninger skal ske under hensyntagen til eksisterende værdier i området; det være sig kulturhistoriske, bygningsarkitektoniske eller landskabelige værdier.*
>
> *Der skal fastlægges retningslinjer, der bevarer og sikrer karakteristiske beplantnings- og landskabstræk samt bebyggelsestræk af betydning herfor.*

Det fremgår af kommuneplanens retningslinje for naturbeskyttelse, at:

> *Inden for de udpegede beskyttelsesområder må tilstanden eller arealanvendelsen af særligt værdifulde sammenhængende helheder eller enkeltelementer ikke ændres, hvis det forringer deres værdi eller muligheden for at styrke eller genoprette deres værdi. Ændringer kan dog ske som led i forbedring af områdernes landskabs-, natur- og kulturværdier eller i medfør af allerede gældende bestemmelser i en fredning eller lokalplan.*
>
> *Tilstanden og arealanvendelsen i beskyttelsesområderne må kun ændres, såfremt det kan begrundes ud fra væsentlige samfundsmæssige hensyn, og såfremt det ud fra en konkret vurdering kan ske uden at tilsidesætte de særligt værdifulde sammenhængende helheder eller enkelte elementer.*
>
> *Inden for beskyttelsesområderne må der som hovedregel ikke planlægges eller gennemføres byggeri og anlæg ud over det, der er erhvervsmæssigt nødvendigt for driften af landbrug, skovbrug og fiskeri, eller inddrages arealer til byudvikling, råstofindvinding og placering af ren jord. Bygninger og anlæg inden for beskyttelsesområder skal placeres og udformes med hensyntagen til bevaring og beskyttelse samt mulighed for forbedring af landskabs-, natur- og kulturværdier.*
>
> *Inden for beskyttelsesområder skal der generelt tilstræbes størst mulig ad-*

gang og mulighed for oplevelse og forståelse af landskabs-, natur- og kulturværdierne. Den almene adgang kan dog begrænses inden for områder, der er særligt sårbare.

Ovennævnte retningslinjer for naturbeskyttelse dækker også over landskabelige værdier, geologiske interesser og kulturhistorie.

For potentielle naturområder skal der i videst muligt omfang tages lignende hensyn til ovenstående.

Vedtagelsen af kommuneplantillægget

Kommunen har 29. november 2018 endeligt vedtaget kommuneplantillæg nr. 4/2017 til kommuneplan 2017.

Med kommuneplantillægget bliver rammeområderne 8.7.40 og 8.7.42 aflyst, og de nye rammer 8.7.42 og 8.7.40 bliver udlagt.

Rammeområde 8.7.42, V1

I kommuneplan 2017, rammeområde 8.7.42, V1 , var området udlagt til rekreativt område, andre formål, udflugtsområde. Den specifikke anvendelse var forlystelsesanlæg. Det maksimale antal etager var fastlagt til 1. Hvad angår bebyggelsens omfang fremgik det, at der kun måtte opføres nye mindre bygninger, der er nødvendige for områdets anvendelse; dog måtte der ske nødvendige mindre udvidelser af eksisterende bygninger. Kommunalbestyrelsen kunne dog i særlige tilfælde give tilladelse til indretning af større anlæg på V1 .

Efter vedtagelsen af kommuneplantillægget er anvendelsen fortsat fastsat til forlystelsesanlæg. Det fremgår desuden, at der uden for V1 kun må opføres nye mindre bygninger, der er nødvendige for områdets anvendelse og drift; dog må der ske nødvendige mindre udvidelser af eksisterende bygninger. Inden for V1 gælder, at bebyggelse til restauranter, caféer, kiosker og lignende anvendelse må opføres i op til 1½ etage og med en maksimal bygningshøjde på 8,5 m. Det er derudover tilladt at etablere balkoner og tagterrasser på bebyggelsen. Det fremgår desuden, at kommunalbestyrelsen kan give tilladelse til etablering af større anlæg over 8,5 inden for V1 .

Rammens geografiske afgrænsning udvides en smule ved ejendommen A3 , så ejendommens småbygninger også inddrages i rammen. Den omgivende ramme 8.7.40, V7 , reduceres tilsvarende geografisk.

Rammeområde 8.7.40, V7

I kommuneplan 2017, rammeområde 8.7.40, V7 , var området udlagt til rekreativt område, Bevarings- og friluftsområde, skov og åben slette. Den specifikke anvendelse var rekreativt grønt område. Hvad angår bebyggelsens

omfang fremgik det, at der kun måtte opføres nye mindre bygninger, der er nødvendige for områdets anvendelse; dog måtte der ske nødvendige mindre udvidelser af eksisterende bygninger.

Ved vedtagelsen af kommuneplantillægget er rammens geografiske omfang reduceret lidt. Den specifikke anvendelse er ændret fra rekreativt grønt område til grønt område.

Natura 2000

Det fremgår af kommuneplantillægget, at en del af områdets vestligste del er omfattet af Natura 2000-område N144, Nedre Mølleådal og V6 . Det betyder, at de naturtyper, f.eks. bøgeskov på morbund, og dyrearter som f.eks. Stellas mosskorpion, som Natura 2000-området er udpeget for, ikke må påvirkes væsentligt. Kommuneplantillægget vurderes ikke at ville påvirke Natura 2000-området, idet der ikke er tale om en udvidelse af V1 s omfang, og fordi højere bebyggelse ikke vil påvirke udpegningsgrundlaget.

2.3.2. Lokalplan nr. 277, For V1

Vedtagelse af lokalplanen

Kommunen har ligeledes 29. november 2018 endeligt vedtaget lokalplan nr. 277, Bakken, som erstatter den tidligere gældende lokalplan nr. 66, For Dyrehavsbakken, Jægersborg Dyrehave, Taarbæk.

Lokalplanens bestemmelser og kortbilag

Lokalplanens formål er bl.a. at sikre, at der ved ny opførelse og ændringer af bebyggelse og anlæg tages hensyn til, hvordan de opleves fra det omgivende landskabs- og skovområde, jf. § 1.3, og at sikre, at reguleringen af området tager sigte på at bevare det grønne præg med mange solitære træer jf. § 1.4.

Det fremgår af lokalplanens § 2.1, at lokalplanen afgrænses som vist på bilag 1. Af bilag 1 fremgår henholdsvis lokalplanens og området "V1 " afgrænsning.

Området "Bakken", som er vist på kortbilag 1, må kun anvendes til forlystelser, restauranter, caféer, kiosker og lignende anvendelser tilknyttet V1 , jf. lokalplanens § 3.1.

På kortbilag 2 er en del af lokalplanens område markeret som omgivende grønt areal. Området må kun anvendes som landskabs- og udflugtsområde med skovkarakter, jf. § 3.2.

Bebyggelsens omfang og placering er fastlagt i lokalplanens § 6. Ny bebyggelse og anlæg til forlystelser må kun placeres inden for området "V1 ", jf. kortbilag 1.

Bebyggelse til restaurant, café, kiosk og lign. må kun opføres med en bygningshøjde på max. 8,5 m og i max. én etage med udnyttelig tagetage. Det er derudover tilladt at etablere balkoner og tagterrasser på bebyggelsen, jf. § 6.2.

Bebyggelse til forlystelser må ikke opføres højere end op til kote 44, dog må der opføres op til 3 forlystelser i op til kote 50 inden for det areal, som på kortbilag 2 er markeret med skravering. Det fremgår af noten til bestemmelsen, at højden beregnes fra køreforretningens højeste punkt, når den er i bevægelse. Koterne beregnes i DVR90.

Etablering af forlystelser over kote 35, som er udformet som pariserhjul eller lignende omfangsrige konstruktioner, skal placeres, så deres synlighed reduceres set fra V8 . Kommunalbestyrelsen skal godkende den endelige placering, jf. § 6.4.

Det fremgår af lokalplanens § 6.5, at forlystelser må inddækkes delvist af hensyn til støjreduktion.

De dele af forlystelser, som ligger mellem kote 35 og 50 (DVR90), skal fremstå i spinkle og lette konstruktioner. Inddækninger, som etableres over kote 35, skal fremstå så transparent og let som muligt og må ikke have udseende af en massiv og sluttet inddækning om hele forlystelsen, jf. § 7.2.

Efter lokalplanens § 6.6 må der på omgivende grønne areal, som er vist på bilag 2, ud over eksisterende bebyggelse, kun opføres mindre bygninger og faciliteter, der er nødvendige for områdets drift og vedligeholdelse som lystskov til udflugtsformål. Der må etableres de fornødne anlæg til cykelparkering, renovation og lignende.

Lokalplanens § 9 omhandler det ubebyggede areal. Det fremgår, at arealer, som på kortbilag 2 er benævnt "omgivende grønt areal", må ikke bebygges, og skal fremstå grønne og med træbeplantning. Der må ikke etableres terrasser, tagterrasser eller opholdsarealer på disse arealer.

Det er i lokalplanens § 9.3, fastlagt, at store solitære træer inden for V1 skal søges bevaret og i fornødent omfang fornyes.

På ubebyggede arealer kan der opføres transformer, pumpe, måler- eller tryk-reguleringsstationer til områdets forsyning, hvis det bebyggede areal maksimalt er 10 m² og bygningshøjden maksimalt er 3 m, jf. lokalplanens § 9.5.

Lokalplanen indeholder ikke bestemmelser om åbningssæson.

Redegørelsen - Retningslinjer

Det fremgår af redegørelsen, at V1 ligger i V6 og er i kommuneplanens retningslinjer udpeget som beskyttelsesområde for land-

skabs-, natur- og kulturværdier samtidig med, at det ligger i et område udpeget med mulighed for friluftsanlæg. Udpegningerne har primært betydning for V1 s udvidelsesmuligheder, der er begrænsede og afgrænset til lokalplanafgrænsningen, ligesom ændringen af anlæg og forlystelser skal godkendes, dels af kommunalbestyrelsen og dels af diverse statslige myndigheder.

Lokalplanens redegørelse - Natura 2000

Det fremgår af lokalplanens redegørelse side 18, at en del af lokalplanområdets vestligste del er omfattet af Natura 2000-område N144. Det betyder, at de naturtyper, f.eks. bøgeskov på morbund, og dyrearter, f.eks. Stellas mosskorpion, som Natura 2000-området er udpeget for, ikke må påvirkes væsentligt.

Lokalplanen vurderes ikke at ville påvirke Natura 2000-området, idet der ikke er tale om en udvidelse af Bakkens afgrænsning, og fordi højere forlystelser heller ikke vil påvirke udpegningsgrundlaget. Det samme fremgik af forslaget til lokalplanen.

Lokalplanens redegørelse - Områdebeskrivelse

Det fremgår af redegørelsen, at V1 opleves i sin helhed som en lysning i skoven, hvor forlystelserne foregår inde i lysningen, og hvor skoven når helt hen til teltpladsernes bagside. Lokalplanen forsøger at fastholde denne karakter ved blandt andet at opdele området i 2 områder med forskellig anvendelse, hvor det ene område er selve lysningen på V1 med alle teltpladserne og forlystelserne, og det andet område udgør det omgivende grønne areal.

Lokalplanens redegørelse indeholder en beskrivelse af det grønne område, som omkranser Bakken og selve Bakken.

Lokalplanens redegørelse - Lokalplanens indhold

Det fremgår af redegørelsen, at V1 ligger højt på en holm og nordøst for det dalstrøg, som i Gentofte Kommune er udpeget som kulturmiljø. I Gentofte Kommuneplan defineres dette som "et geografisk afgrænset område, som ved sin fremtræden afspejler væsentlige træk af den samfundsmæssige udvikling."

Landskabet er kendetegnet ved at være én af flere tunneldale dannet af smeltevand fra sidste istid. Ordrup Eng ligger i den sidste del af tunneldalen mod Øresund og har oprindeligt været dækket af havvand.

Området blev en del af Københavns Nyere Befæstning, som blev anlagt i 1880´erne. Det betød, at Ordrup Eng blev omdannet til et oversvømmelsesbassin (Nordre Oversvømmelse). Efter opgivelsen af befæstningsværket groede mange af arealerne til i skov. I 1990´erne ryddede man skoven, hvorved der kom en meget flot udsigt over oversvømmelsesarealerne og tunneldalen.

For ikke at sætte disse landskabskvaliteter over styr, er der lavet visualiseringer fra svinget på A4 , som skal sikre, at nye forlystelser på V1 ikke kan ses herfra.

Den ophævede lokalplan

Det er i lokalplan nr. 277 § 12.1 fastlagt, at lokalplan nr. 66, for Dyrehavsbakken, Jægersborg Dyrehave, Taarbæk, ophæves.

Den tidligere gældende lokalplan havde bl.a. til formål, at sikre, at der ved nyopførelse og ændringer af bebyggelse og anlæg tages hensyn til virkningerne oplevet fra det omgivende landskabs- og skovområde, jf. den aflyste lokalplans § 1.

Det var i lokalplanen fastlagt, at forlystelsesaktiviteterne kun må finde sted i perioden medio marts til ultimo august, jf. den aflyste lokalplans § 3.2.

Hvad angår bebyggelsens omfang var det bl.a. fastlagt, at bygninger ikke måtte opføres i mere end en etage eller med større højde end 8,5 m over det omgivende terræn. Kommunalbestyrelsen kunne dog tillade bebyggelse i to etager samt bebyggelseshøjder i op til 12 m for særlige bygninger eller dele af bygninger samt for køreforretninger, når hensyn til forsvarlige sikkerhedsmæssige forhold og det omgivende landskabsområde samtidig blev varetaget. Kommunalbestyrelsen kunne endvidere for enkelte helt særlige køreforretninger give tilladelse til større højder. Sådanne tilladelser kunne gøres midlertidige.

Let flytbare midlertidige konstruktioner til udførelse af særlige artistnumre og lignende kunne opstilles med højder ud over de nævnte, jf. den aflyste lokalplans § 6.4.

2.4. Miljørapporten

2.4.1. Generelt om miljørapporten

Kommunen har forud for den endelige vedtagelse af planerne foretaget en scoping i henhold til miljøvurderingsloven. Kommunen har vurderet, at miljørapporten skal afgrænses til at omhandle planens visuelle påvirkning af omgivelser og støjpåvirkning. Kommunen har sendt scopingen i høring til berørte myndigheder den 23. januar 2018. Miljøscreening af 23. januar 2018 var vedlagt.

Det fremgår af screeningen, at både miljøparametrene grønne områder og landskab bør undersøges nærmere. For grønne områder er det bl.a. anført, at planernes visuelle indvirkning på de grønne områder bør indgå i en miljørapport for planerne, og at lokalplanen bør sikre, at der ved ny opførelse og ændringer af bebyggelse og anlæg, f.eks. støjafskærmning, tages hensyn til, hvordan de opleves fra det omgivende bolig-, landskabs- og skovområde. Hvad angår landskab fremgår det bl.a. også, at planernes visuelle indvirkning

på landskabet bør indgå i en miljørapport for planerne, f.eks. i form af visualiseringer af mulige fremtidige forlystelser/bebyggelser på V1 .

På baggrund af høringssvar fra klager 1 har kommunen udvidet afgrænsningen, så planens visuelle påvirkning af omgivelser også skal indeholde en vurdering af, om planerne kan medføre flere lysgener, både fra højere forlystelser og fra indretningen af tagetage til restaurant, cafe og lignende. Afgrænsningen er desuden på baggrund af høringssvaret blevet udvidet til at omfatte vurdering af, om trafikmønstre kan ændre sig som følge af forhøjelse af etageantal fra 1 til 1,5. Kommunen har den 15. marts 2018 sendt en ny høring vedr. fornyet scoping.

Kommunens miljørapport er dateret 2018.

I det følgende gengives de dele af miljørapporten, som er relevante i forhold til denne sag.

Miljørapporten omhandler ikke Natura 2000-områder.

2.4.2. Visuel påvirkning af omgivelserne

Miljørapporten

Metoden for undersøgelsen af den visuelle påvirkning på omgivelserne bygger på en vurdering af visualiseringer. Fotogrundlaget til visualiseringerne er taget fra forskellige standpunkter i V1 s omgivelser med fokus mod V1 . Højden af eventuelle fremtidige forlystelser er indarbejdet i visualiseringerne ved hjælp af markeringer vist som søjler.

For en vurdering af den visuelle påvirkning set ift. landskabets karakter henvises der i miljørapporten til lokalplanforslaget under afsnittet "Områdebeskrivelse" og "Lokalplanens indhold".

Der er foretaget visualiseringer fra 9 fotostandpunkter med markeringer, som symboliserer fremtidige forlystelser. Fotostandpunkterne 1-9 ligger jævnt fordelt omkring V1 og er placeret på særlige steder, som enten er højt frekventeret af mennesker, eller hvor udsigten vurderes at være af en særlig kvalitet i området.

7 visualiseringer har markeringer i 3 forskellige koter (44, 50 og 55) og 1 visualisering har markeringer i én kote (55). Derudover er der lavet én visualisering med én markering tænkt som fiktiv forlystelse i op til kote 400. Denne visualisering synliggør, hvor høj en forlystelse skal være, før den kan ses fra V9 . Der er i alt 23 visualiseringer. Markeringerne (A-H) angiver mulige fremtidige forlystelsers placeringer inden for V1 . Markeringerne A og G ligger inden for det delområde, der er udlagt til forlystelser i op til kote 50. De resterende markeringer B, C, D, E, F og H ligger inden for det område, der er udlagt til forlystelser i op til kote 44. Placeringerne er skøn-

nede, idet der også er mulighed for forlystelser placeret andre steder på V1
.

Forud for visualiseringerne ligger en kortlægning, analyse og vurdering, så fotostandpunkterne giver et retvisende billede af omgivelsernes visuelle interesser.

I miljørapporten er der foretaget en vurdering af, hvilken visuel påvirkning markeringerne har på omgivelserne. Der er kun vurderet på synligheden. Den visuelle påvirkning, som eventuelle forlystelser har på omgivelserne, benævnes væsentlig, moderat og minimal samt ubetydelig (dvs. ikke synlig).

Fotostandpunkt 5 ligger i V6 i krydset A5 og A6 med blik mod øst med stiforløbet og tilgrænsende åbne arealer og enkelte træer i forgrunden og Dyrehavens beplantning i baggrunden. Fotostandpunktet ligger i et bevaringsværdigt landskab samt et UNESCO udpeget område og dermed i et område af national interesse. Det konkluderes, at der er ingen visuel påvirkning.

Fotostandpunkt 6 ligger i V6 i krydset A7 og A8 . Det konkluderes, at der er ingen visuel påvirkning.

Fotostandpunkt 7 ligger i V6 på en bakketop i Ulvedalene. Det vurderes for alle markeringer i alle tre koter, at de ikke er synlige.

Fotostandpunkt 8 ligger i V6 på øverste trin af V9 vestvendte trappe. Visualiseringen viser, at man skal helt op i en kote 400, før en forlystelse er synlig fra slottets trappe.

Det fremgår af konsekvensvurderingen for den visuelle påvirkning i afsnit 6.4. i miljørapporten, at der ikke er væsentlige påvirkninger, såfremt der placeres forlystelser på markeringerne med de i lokalplanforslaget maksimalt tilladte koter på henholdsvis 44 og 50. Den største visuelle påvirkning opleves fra fotostandpunkt 3, som er fra V8 .

2.4.3. Trafik

Trafik er beskrevet i miljørapporten, s. 54. Afsnittet indeholder en vurdering af den trafikale påvirkning som følge af en forhøjelse af etageantallet af bebyggelsen fra 1 til 1½ etage.

Det fremgår af miljørapportens afsnit 2.1, som omhandler metode for undersøgelsen, at V1 s vejadgang ligger i Gentofte Kommune, og der derfor er indhentet trafiktal fra Gentofte Kommunes Vejmyndighed.

Lokalplanforslaget og forslaget til kommuneplantillægget giver mulighed for, at bebyggelse til restauranter, caféer og lignende kan opføres i op til 1½ etage,

hvor planlægningen tidligere har fastsat maks. én etage. Det fremgår af miljørapporten, at fordelingen af forlystelser/spil og restauranter/pubs på V1 er ca. 81 af den første kategori og ca. 30 af den sidste kategori (oplyst af V1).

Der er i dag 10-12 restauranter på V1 , som er i én etage. De har et samlet etageareal på mellem ca. 3.500 m² - 4.000 m² etagemeter. Derudover er der en stor mængde caféer, iskiosker og beværtninger af mindre omfang, som typisk er mindre bebyggelse i én etage. Andre restauranter er i forvejen opført i 2 etager.

Hvis V1 vælger at udnytte de nye planmuligheder og tilføje ½ etage på de nuværende restauranter i én etage, vil dette ifølge Lyngby- Taarbæk Kommune kunne tilføre ca. 1.500 ekstra etagekvadratmeter. Kommunen vurderer ikke, at disse ekstra etagekvadratmeter kan medføre væsentligt ændrede trafikale mønstre uden for V1 . Dette skyldes, at udvidelsen er i forbindelse med eksisterende restauranter, hvor gæsterne sandsynligvis allerede er på V1 . Antallet af gæster, der besøger V1 vurderes at bero på V1 s forlystelsesattraktioner (f.eks. en ny og anderledes rutsjebane) og vejrliget (en god sommer tiltrækker mange besøgende) og ikke rummeligheden af den enkelte restaurant.

Kommunen vurderer, at det ikke er sandsynligt, at V1 s bebyggelse over tid vil ændre sig, så forlystelser omdannes til restaurant og cafédrift, hvorfor den trafikale situation heller ikke vurderes at ændre sig væsentligt i forhold til den nuværende situation.

Beregninger

Kommunen har foretaget en beregning af mertrafik som følge af øget etageareal. Kommunen har tager udgangspunkt i Miljøstyrelsens publikation "Miljøkapacitet som grundlag for byplanlægning fra 1999", som beskriver en række turrater, som kan benyttes til at beregne trafikmængder ud fra eksempelvis etageareal. Der findes ikke turrater specifikt for kulturelle mål, som dette må betragtes at være. Kommunen har i stedet benyttet et interval, hvor turraten for detailhandel på 28,4 bilture per 100 m^2 benyttes som øvre grænse og 5,8 som nedre grænse. Detailhandel vælges som øvre grænse, da det er denne turrate, som miljøstyrelsen anbefaler at man anvender til kulturelle formål generelt. 5,8 anvendes som nedre grænse, da denne er gældende for biblioteker, der er det eneste kulturelle formål, som har en turrate.

Opholdstiden i en detailhandelsbutik er rimeligvis antaget meget mindre end opholdstiden er på V1 , som ifølge V1 er 5-6 timer, hvilket påvirker de absolutte trafikmængder. At intervallet er stort, er et udtryk for, at der er stor usikkerhed ved beregninger med turrater for kulturelle formål.

Ud fra kommunens beregninger er mertrafikken ved den øvre grænse 426 bilture per døgn[11] og 87 bilture per døgn ved den nedre grænse[12].

Den beregnede trafikmængde svarer til en stigning på mellem 3 % og 15 % i forhold til den nuværende situation.

Det fremgår af miljørapporten, at det overordnet set må forventes, at når etagearealet øges, så øges trafikmængden ligeledes. Dette ses også ud fra beregningen. Dog fremgår det, at der ikke findes konkrete undersøgelser, der viser hvor meget trafik, der genereres til kulturelle mål. Det betyder, at der er en grundlæggende usikkerhed ved både den øvre og nedre turrate, der benyttes.

Det er ikke sikkert, at 100 % af den beregnede mertrafik vil blive realiseret, da der er tale om en udvidelse af eksisterende areal på restauranter. Dette skyldes, at turraterne tager udgangspunkt i nybyggeri. Et skøn kunne være at 50 % af den beregnede mertrafik realiseres, hvilket bringer intervallet for trafikvæksten længere ned. Der er dog ikke noget fagligt grundlag for at skønne dette, da der ikke findes undersøgelser for turrater ved udvidelse af eksisterende byggeri. Derfor vurderes det ikke rimeligt at medtage dette skøn i beregningerne.

Da der ikke er andre oplagte parkeringsmuligheder i forbindelse med V1 vurderes det, at den øgede trafikmængde ikke vil resultere i, at trafikken kører ad andre veje eller parkerer andetsteds. Ændringen i trafikmønstrene forventes derfor at bestå i flere venstresvingede bilister ind ad A9 og ligeledes flere højre- og venstresvingende ind ad A10 .

Kapacitet i krydsene
Miljørapporten indeholder herefter en vurdering af kapacitet i krydsene ved henholdsvis A10 og A9 .

Det fremgår af miljørapporten, at kapacitetsberegninger viser, at der i en gennemsnitlig weekendtime mellem kl. 10.00 og 00.00 ikke er problemer med kapaciteten i krydset A4 /A9 . Udføres beregningen for den time med mest trafik, og tillægges denne en trafikstigning på 15 %, vil det skabe en kø på 4 køretøjer. Dette er gældende for 95 % af spidstimen, hvorfor der i 5 % af spidstimen kan forventes længere køer. Da venstresvingsbanen har plads til ca. 10 biler, vurderes krydset godt at kunne håndtere denne trafikmængde, der vil være tilstede i 95 % af spidstimen.

Hvad angår krydset ved A10 vurderes det at være mindre kritisk, og at det dermed også kan håndtere trafikmængden.

For begge kryds gør det sig dog allerede i dag gældende, at der ved særlige situationer, hvor der afholdes større arrangementer på V1 (eksempelvis

[11] Mertrafik (øvre grænse): 28,4 x 1.500 / 100 = 426 bilture per døgn
[12] Mertrafik (nedre grænse): 5,8 x 1.500 / 100 = 87 bilture per døgn

teater i Ulvedalene eller Cirkusrevyen), er kapacitetsproblemer på vejene. Disse kapacitetsmæssige udfordringer vil fortsat være der i den fremtidige situation.

Afværgeforanstaltninger

I miljørapporten er det som afværgeforanstaltning foreslået, at det i tilfælde, at kølængderne i venstresvingsbanen mod A9 fra A4 bliver for lange og medfører en tilbagestuvning af trafikken, så det forhindrer ligeudkørsel, kan det overvejes af lave svingbanen længere. Beregningerne heraf indikerer dog ikke, at dette bliver et problem, men situationen vil muligvis kunne forekomme på særligt belastede tidspunkt.

Det fremgår også, at et smidigere betalingssystem ved parkeringspladsen på V1 kombineret med intelligente parkeringstavler i området ligeledes kan være med til at få trafikken til at glide nemmere og undgå forgæves kørsel til parkeringsanlægget. Ved at opsætte tavlerne på strategiske steder kan trafikken lettere dirigeres til nærmeste ledige parkeringsanlæg i området.

2.4.4. Støj

I beskrivelse af støjpåvirkning henvises der til, at V1 skal overholde støjgrænserne fastsat i miljøgodkendelsen, og sæson og åbningstider gengives.

Det fremgår også, at støjen fra V1 bestemmes efter retningslinjerne i vejledning nr. 5/1993 fra Miljøstyrelsen "Beregning af ekstern støj fra virksomheder". Støjbelastningen bestemmes i 4 referencepunkter, som er illustreret på figur 15, i forlystelsesparkens nærhed. Der er stillet individuelle krav til grænseværdierne i de enkelte referencepunkter.

Det fremgår af miljørapportens afsnit 7, som indeholder et afsnit om støjpåvirkningen af omgivelserne, at inden etablering af nye forlystelser udarbejdes der en støjrapport, der beskriver den forventede støjudsendelse og den samlede støjbelastning fra V1 inklusiv nye forlystelser.

Miljørapporten indeholder figur 14 "Ortofoto af V1 med de umiddelbare omgivelser og konsekvenskurver for støjudbredelse" med 8 markeringer. Der er tale om de samme markeringer som vist på figur 3 i miljørapporten, se afsnit 2.4.2.

Det fremgår, at område A og G (Figur 14) ligger længst væk fra de samlede villabebyggelser, hvilket ud fra et støjplanmæssigt synspunkt giver den bedste placering for støjende forlystelser.

I figur 14 viser den grønne kurve (59 dB - Ny) konsekvensen nord og vest for V1 ved at placere en typisk høj forlystelse i område A og G. Den gule kurve (50 dB Eksisterende) viser støjen uden omtalt forlystelse. V1 s samlede støjbelastning skal altid være overholdt i referencepunkterne, der er

placeret syd og øst for V1 (Figur 15).

Under afværgeforanstaltninger er det anført, at det forventes, at BAT-teknologi (Best Available Technology) vil reducere den mekaniske støjudsendelse, når nye forlystelser erstatter gamle. Som en naturlig designparameter, bør der stilles lydkrav til leverandøren. Det forventes også, at den mekaniske støj kan reguleres ved afskærmning og ved at placere de væsentlige støjkilder ved terræn og eventuelt at indkapsle disse.

Hele eller dele af forlystelserne kan skærmes, inddækkes eller overdækkes, såfremt støjhensyn nødvendiggør det. Konstruktionen på de dele af forlystelsen, der ligger højere end kote 35 bør være spinkel og let, så den samlede konstruktion fremstår så diskret som mulig. Der kan med fordel anvendes skærme, der er lydabsorberende på indersiden, ligesom det også er tilladt at anvende transparente skærme, eller skærme i få og forskudte felter placeret der, hvor den støjskærmende virkning er størst.

Ved etablering af udendørs servering i 1½ etagers randbebyggelse på balkoner og altaner mod søen og galopbanen vil musik fra eventuelle højttaleranlæg påvirke omgivelserne. Højttalerne skal derfor have en lydbegrænser på, der skal indreguleres og plomberes af et godkendt firma, således, at miljøgodkendelsens grænseværdier overholdes.

V1 forventer at kunne udvide parkeringspladsens kapacitet med 10 % inden for de nuværende fysiske rammer. Dette medfører en forøgelse af støjbidraget fra parkeringspladsen med under 1 dB.

2.4.5. Sammenfattende redegørelse - overvågning

Det fremgår af den sammenfattende redegørelse for miljøvurdering, at miljøvurderingen af forslag til lokalplan nr. 277 og forslag til kommuneplantillæg 4/2017 har vist, at der ikke forventes at være væsentlige miljøpåvirkninger som følge af endelig vedtagelse af plangrundlaget. Således er der heller ikke planlagt for overvågningstiltag.

Miljøvurderingen viser, at der kan opføres bebyggelse til forlystelser i op til de i lokalplanen maksimalt tilladte koter uden væsentlige visuelle påvirkninger og uden visuel påvirkning af nationale interesseområder.

Den er under afsnittet om overvågning anført, at visuelle påvirkning, som følge af bebyggelsens omfang og placering reguleres i lokalplanen. Støjmæssige forhold er reguleret i miljøgodkendelsen. Overvågning af trafikken skal foretages af Gentofte Kommune, idet tilstødende veje og parkeringsplads er beliggende i Gentofte Kommune, og de trafikmæssige forhold er en del af den almindelige overvågning af trafikken i form af trafiktællinger, trafikanalyser o.lign.

2.5. Klagerne og bemærkningerne hertil

2.5.1. Korrespondance i klagesagen

I sagen indgår klagen fra henholdsvis klager 1 af 21. december 2018, hvor der henvises til klager 1s høringssvar af 25. oktober 2018, klagen fra klager 2 af 27. december 2018, og klagen fra klager 3 af 22. december 2018. Klager 1 har uddybet sin klage den 1. februar 2019, og 4. februar 2020 . Klager 2 har uddybet sin klage den 7. februar 2019, 15. marts 2019 og 8. april 2019. Klager 3 har uddybet sin klage den 23. december 2018. Kommunen er kommet med bemærkninger til klagerne den 18. januar 2019, 20. februar 2019, 18. januar 2019, 21. marts 2019, 29. oktober 2019, 2. oktober 2020 og 11. marts 2021.

Derudover er forlystelsesparken kommet med bemærkninger til klagen den 2. september 2020. Forlystelsesparken tilslutter sig kommunens bemærkninger.

Klagerne og bemærkningerne er i hovedtræk gengivet nedenfor.

2.5.2. Klageberettigelse

Kommunens bemærkninger

Kommunen bemærker, at klager 1's klage baserer sig på klagerens høringssvar af 25. oktober 2018. Dette høringssvar blev ikke afgivet som og havde ikke karakter af en indsigelse i medfør af planlovens § 29 b. Det er kommunens principielle opfattelse, at rækkevidden af en kommunes retlige interesse og dermed klageberettigelse er defineret og afgrænset af planlovens § 29 b, der fremtræder som en kompetencebegrænsning for Planklagenævnet ved at henskyde afgørelsen til erhvervs- og vækstministeren.

Klager 1's bemærkninger

Klager 1 gør gældende, at en kommunes retlige interesse og dermed klageberettigelse ikke er defineret og afgrænset af planlovens § 29 b.

2.5.3. Kommunernes fælles miljøkompetence

Klagernes bemærkninger

Klager 1 bemærker, at Gentofte Kommune og Lyngby-Taarbæk Kommune har fælles kompetence på miljøområdet og henviser til, at kommunerne i fællesskab skal udarbejde en miljøgodkendelse af V3 omfattende forlystelsesdelen, der ligger i Lyngby-Taarbæk Kommune, og parkeringspladsen, der ligger i Gentofte Kommune.

Klager 1 bemærker, at lokalplanens muligheder for, at der kan bygges flere og højere forlystelser sammenholdt med den planlagte udvidelse af forlystelsesparkens åbningstider utvivlsomt vil medføre øgede støj- og trafikgener, og de således har direkte betydning for benyttelsen af den tilhørende parkeringsplads, der ligger i Gentofte Kommune, samt de forhold, der skal reguleres i den fælles miljøgodkendelse (støj, trafik m.v.).

Klager 1 gør gældende, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke ensidigt kan fastlægge omfanget af de aktiviteter, der kan foregå i forlystelsesparken, når den tilhørende parkeringsplads, som vil blive væsentligt merbelastet ved realisering af lokalplanen, ligger i Gentofte Kommune, og når selve udarbejdelsen af miljøgodkendelsen, der skal regulere netop disse gener, skal ske i fællesskab, idet Lyngby-Taarbæk og Gentofte Kommuner har fælles miljøkompetence.

Klager 1 bemærker, at det er åbenbart, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke kan omgå den fælles miljøkompetence ved at vedtage lokalplaner og udstede byggetilladelser, som gør den fælles miljøkompetence illusorisk ved at regulere forhold i lokalplan og byggetilladelser, som har direkte betydning for intensiteten af benyttelsen af den tilhørende parkeringsplads i Gentofte Kommune og dermed omfanget af støjbelastningen for de omkringboende i Gentofte Kommune.

Klager 3 gør også gældende, at lokalplanen er ugyldig, idet den er udstedt ensidigt af Lyngby-Taarbæk Kommune uden medvirken af Gentofte Kommune.

Kommunens bemærkninger
Lyngby-Taarbæk Kommune finder, at Miljøklagenævnets afgørelse af 22. marts 2007 og Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse af 12. marts 2014 alene omfatter forureningsforhold, som i praksis vil begrænse sig til støj. Hverken lokalplaner eller byggetilladelser er således omfattet af eller kan indfortolkes i nævnenes afgørelser og det fælles sagsområde for Gentofte Kommune og Lyngby-Taarbæk Kommune, som afgørelserne beskriver.

Kommunen bemærker, at kommunen foretog en afgrænsning (scoping), som blev sendt i høring inden udarbejdelse af miljøvurderingen. På baggrund af høringssvar fra klager 1 er miljøvurderingen blevet udvidet til også at omfatte trafikale forhold, og oversvømmelsesarealerne er blevet beskrevet mere indgående i lokalplanens redegørelse.

Henset til såvel Lyngby-Taarbæk Kommunes stedlige kompetence for den del af Bakkens aktivitet, der ligger i Lyngby-Taarbæk Kommunes geografiske område og Gentofte Kommunes beskrevne medvirken, afviser kommunen, at lokalplan nr. 277 skulle være behæftet med nogen form for kompetencemangel.

Kommunen gør endvidere gældende, at Lyngby-Taarbæk Kommunes stedlige og geografiske plankompetence ikke begrænses af, at der ved realiseringen af en lokalplan måtte indtræde virkninger, herunder af trafikal art, i en anden kommune.

2.5.4. Overdragelse af ansvar til Naturstyrelsen
Klager 2 mener ikke, at kommunen har hjemmel til at overdrage planansvaret

for beskyttelsen af V1 s værdifulde træer mod fældning og det omgivende landskabs- og skovområde mod skæmmende byggeri op til kote 35 til Naturstyrelsen, som er grundejer. Klageren henviser til, at kommunen i sine bemærkninger til høringssvarene vedrørende lokalplanforslaget afviser at indføre bestemmelser i lokalplanen for at beskytte de værdifulde og meget bevaringsværdige træer på V1 mod fældning med henvisning til, at Naturstyrelsen som ejer af V1 skal godkende de ændringer, som teltholderne på V1 måtte ønske at foretage. Klageren mener desuden ikke, at det er i overensstemmelse med planloven, at dette ansvar overgår til teltholderne på V1 , hvis Naturstyrelsen sælger V1 .

2.5.5. Natura 2000

Klagerens bemærkninger

Klager 2 anfører, at der efter høringen er foretaget en justering af grænserne mellem V1 og det omgivende grønne areal ved A11 og A5 , hvorved en lille del af Natura 2000-område 144 og Habitatområde 191 er blevet en del af V1 s område. Klageren mener ikke, at Lyngby-Taarbæk Kommune har hjemmel i planloven til at inddrage et Natura 2000-område/Habitatområde i V1 s forlystelsesområde uanset størrelsen.

Kommunens bemærkninger

Kommunen anfører, at det er korrekt, at der efter høringen af lokalplanen er sket en mindre justering af afgrænsningen af V1 s forlystelsesområde, samt at et mindre Natura 2000-område er omfattet af lokalplanens område. Der er tale om 874 m^2 af området benævnt "V1 " på lokalplanens bilag 1, som er omfattet af Natura 2000, N144, nedre Mølleådal og V6 , habitatområde H251.

Korrektionen er sket efter forudgående afklaring med Naturstyrelsen (ejer af arealet), der således ingen indsigelser har haft. Efter korrektionen er der færre "indhak" i afgrænsningen, og der er nu anvist en mere regulær og logisk linje, der i det daglige vil sikre iagttagelse af formålet med udpegningen.

Kommunen bemærker, at lokalplanens redegørelse på side 18, afsnittet "Natura 2000", burde have været konsekvensrettet. Der er tale om en redaktionel fejl, der ikke har relevans for påvirkningen af Natura 2000-området.

Hvad angår udpregningsgrundlaget for H251, V6 , bemærker kommunen, at der ingen registreringer findes af de naturtyper eller arter, der er i udpegningsgrundlaget for habitatområdet 251 inden for V1 s afgrænsning i lokalplan nr. 277. Der er heller ikke udpegede naturtyper, som grænser direkte op til V1 s afgrænsning i lokalplan nr. 277. Seneste kortlægning af naturtyper er foretaget i perioden 2016-2019. Det gælder både for skovnaturtyper og lysåbne naturtyper.

Kommunen bemærker i øvrigt, at afgrænsningen af V1 s forlystelsesom-

råde på det pågældende sted svarer til den afgrænsning, der ligeledes var gældende ved den tidligere lokalplan. Mod A11 s sydligste del er afgrænsningen endog mere restriktiv i lokalplan nr. 277 end den var i lokalplan nr. 66.

Kommunen bemærker også, at Miljøstyrelsen vurderer, at EU ved udgangen af 2019 vil foretage en reduktion af Natura 2000-områdets afgrænsning, således at en del af det aktuelle område udgår som Natura 2000-område, da området ikke har Natura 2000-kvaliteter. Kommunen bemærker hertil, at sagen er behandlet efter det gældende Natura 2000-område, og ikke det fremtidige. Lyngby-Taarbæk Kommune oplyser, at kommunen af Miljø- og Fødevareministeriet den 23. september 2020 er blevet oplyst, at tidshorisonten for EU-godkendelsen endnu ikke er udmeldt.

Kommunen henviser til, at kommunens vurdering vedrørende Natura 2000 i lokalplanen udgør kommunens væsentlighedsvurdering af om lokalplan nr. 277 kan påvirke Natura 2000-området. Kommunen begrunder sin vurdering med, at V1 s afgrænsning ikke forøges i forhold til tidligere lokalplan. Herudover bemærker kommunen, at højere forlystelser ikke ændrer på kommunens vurdering, forstået på den måde, at æstetikken, alt andet lige, ikke skal indgå i kommunens væsentlighedsvurdering. Kommunen har ikke identificeret andre faktorer, som værende relevante i kommunens væsentlighedsvurdering, og bemærker, at klageren heller ikke har peget på sådanne andre forhold.

2.5.6. Visuel påvirkning af omgivelserne

Klagerens bemærkninger

Klager 2 bemærker, at det ikke fremgår af miljørapporten, at lokalplanen har indvirkning på landskaber, som har en anerkendt beskyttelsesstatus på både nationalt og internationalt plan. Klageren henviser til beliggenheden i forhold til Natura 2000-område N114 samt de særlige kulturmiljøer i form af området omkring V4 og A5 , der forbinder Fortunen, Klampenborg og Ulvedalene, hvor V2 har udendørs teaterforestillinger hver 2. sommer.

Klageren bemærker, at den del af forlystelserne, der ligger under kote 35, påvirker det omkringliggende landskabs- og skovområde langt mere end de højere forlystelser, fordi afstanden er meget mindre, og fordi forlystelserne ikke er skjult af træernes kronetag.

Klageren mener, at miljørapporten er ugyldig, idet miljørapporten ikke indeholder visualisering og vurdering af lokalplanens påvirkning på de steder omkring V1 , hvor påvirkningen er størst, og hvor der er landskaber og kulturværdier, der har en anerkendt beskyttelsesstatus på nationalt og/eller internationalt plan.

Kommunens bemærkninger

Kommunen bemærker, at der skal foretages en konsekvensvurdering efter habitatredegørelsen, såfremt lokalplanen vurderes at ville kunne påvirke et Natura 2000-område væsentligt, herunder om planen kan skade udpegningsgrundlaget, integriteten eller opnåelsen af en gunstig bevaringstilstand. Det er kommunens vurdering, at det pågældende (mindre) Natura 2000-område ikke vil blive berørt af lokalplanen.

Kommunen anfører desuden, at miljørapporten indeholder visualiseringer, der er foretaget blandt andet med henblik på at afklare påvirkningen af det omkringliggende landskab og boligområde. Kommunen henviser til miljørapportens side 17.

Kommunen vurderer, at bebyggelse, som ligger under kronetaget, primært vil være synlig fra V1 s egne arealer eller i udkanten af V1 . Den ydre afgrænsning af V1 er næsten identisk med den tidligere afgrænsning.

Ligeledes er omfang og placering af forlystelser alene præciseret i forhold til den tidligere lokalplan nr. 66. Det er kommunes opfattelse, at de bebyggelser, der også i dag kan ses i udkanten af V1 , herunder både restaurationer og forlystelser, ikke reducerer oplevelsen af landskabet og skoven. Idet der også i dag kan ses større bebyggelser i udkanten af V1 , vurderer kommunen ikke, at der vil være væsentlige konsekvenser ved realiseringen af lokalplan nr. 277, når der sammenlignes med eksisterende forhold. På den baggrund var det ikke relevant eller nødvendigt at foretage visualiseringer set fra udkanten af V1 .

2.5.7. Trafik

Klager 1's bemærkninger

Klager 1 gør gældende, at miljørapporten ikke i tilstrækkelig grad belyser de trafikale konsekvenser af en forøgelse af etagearealet med 1.500 m² (fra 4000 m²).

Endvidere er der ikke taget højde for, hvad den planlagte udvidelse af V1 s åbningstider vil betyde for trafikbelastningen.

Det er sammenfattende klager 1's opfattelse, at de trafikale problemer ved V1 parkeringsplads og tilkørslen til den vil øges som konsekvens af den øgede aktivitet, som muliggøres gennem planændringerne. Dette er helt uacceptabelt, idet der allerede i dag er kapacitetsproblemer.

Klager 1 bemærker i den forbindelse, at klageren finder det uacceptabelt, at der uden forudgående drøftelse med Gentofte Kommune i en miljørapport til et lokalplanforslag i Lyngby-Taarbæk Kommune anvises forslag til afhjælpning af de trafikale problemer, som lokalplanforslaget måtte medføre på vejnettet i Gentofte Kommune.

2.5.8. Støj

Klager 1s bemærkninger

Klager 1 anfører, at der efter vedtagelsen af lokalplan nr. 277 generelt vil kunne opføres forlystelser med større højder end der var umiddelbart tilladt efter lokalplan nr. 66. Klager 1 gør gældende, at det ikke er belyst, hvilke støjmæssige gener de høje forlystelser vil kunne give for de omkringboende i Gentofte Kommune.

2.5.9. Forholdet mellem kommuneplan og lokalplan

Klager 2s bemærkninger

Klager 2 gør gældende, at lokalplanen ikke er i overensstemmelse med kommuneplanen.

Klageren gør gældende, at lokalplan nr. 277 ikke overholder de generelle rammer for landskab i kommuneplanen, da der ikke er bestemmelser i lokalplanen, der sikrer, at udformning af nye bygninger samt udvidelse af eksisterende bygninger op til kote 35 sker under hensyntagen til eksisterende landskabelige og kulturhistoriske værdier i området. Byggeri op til mellem 18 og 24,5 meters højde kan således ifølge lokalplanen opføres som en massiv og sluttet inddækning om hele forlystelsen helt uden respekt for de eksisterende landskabelige og kulturhistoriske værdier i området.

Klageren finder heller ikke, at lokalplanen overholder retningslinjer for naturbeskyttelse, landskabelige værdier, geologiske interesser og kulturhistorie, idet det er af afgørende betydning for bevaringen af landskabsværdierne og kulturværdierne langs A5 og ved V4 og A11 , at der ikke her opføres massiv bebyggelse i op til mellem 18 og 24,5 meters højde, der forringer områdets landskabelige værdier væsentligt.

Klager 2 gør desuden gældende, at kommuneplanrammen for V1 ikke er så præcis med hensyn til angivelse af anvendelse, bebyggelsens art og omfang mv. samt den geografiske afgrænsning, at det umiddelbart fremgår, hvilke bindende lokalplanbestemmelser, der kan fastsættes. F.eks. er det meget upræcist, at kommunalbestyrelsen ifølge rammerne kan give tilladelse til byggeri over 8,5 m, hvorefter der i lokalplanen gives tilladelse til byggeri i op til 37 meters højde. Klageren bemærker i den forbindelse, at det på Planinfos hjemmeside fremgår, at rammerne skal udgøre et fyldestgørende grundlag for vurderingen af, om indholdet i en lokalplan er i overensstemmelse med kommuneplanen. Konsekvensen af manglende præcision i kommuneplanrammerne kan være, at lokalplaner er ugyldige.

Kommunens bemærkninger

Kommunen mener, at V1 s virksomhedshistorisk og kulturhistorisk er kendetegnet ved at bestå af en forskelligartet bebyggelse med en blanding af bygninger i én til to etager, små og store forlystelser samt grønne friarealer, og det er kommunens vurdering, at lokalplanen netop sikrer V1 s tilste-

deværelse i området som kulturhistorisk fænomen med en passende varetagelse af hensyn til V1 s attraktionsværdi, virksomhedsmæssige funktionsbetingelser og omgivelser.

Kommunen bemærker desuden, at det er korrekt, at der i lighed med den tidligere ramme ikke er fastsat en øvre grænse for større anlæg. Dette skyldes, at dette punkt er reguleret og præciseret i lokalplanens bestemmelser.

Idet såvel anvendelse som maksimalt etageareal, med angivelse af at der kan tillades højere anlæg er, beskrevet i kommuneplanrammen og efterfølgende konkretiseret i lokalplanen, vurderer kommunen, at kommuneplanrammen er tilstrækkelig præcis.

2.5.10. Lokalplanens bestemmelser

Klagernes bemærkninger

Klager 3 gør gældende, at lokalplanen strider mod sit eget formål, og at formålsbestemmelsen er vildledende for borgerne.

Klager 2 bemærker, at viceborgmester i Lyngby-Taarbæk Kommune og formand for byplanudvalget afviser, at Lyngby-Taarbæk Kommune med vedtagelsen af lokalplanen fraskriver sig retten til at regulere byggeri på V1 , som er under kote 35, da der skal søges om godkendelse til byggeri. Klageren anmoder nævnet om at fastslå, at kommunen i byggesagsbehandlingen ikke kan kræve hensyntagen til det omgivende landskabs- og skovområde under kote 35, når lokalplanen ikke indeholder bestemmelser herom udover i formålsbestemmelsen.

Klager 2 finder desuden, at lokalplanen også skal indeholde bestemmelser, der sikrer, at bebyggelse til forlystelser under kote 35 hverken forringer oplevelsen af V1 fra det omgivende landskabsområde eller oplevelsen af det omgivende landskabs- og skovområde inde fra V1 væsentligt. Der er ikke er nogen regulering af byggeri til forlystelser under kote 35.

Klageren anmoder desuden nævnet om, at erklære lokalplanen for ugyldig, da den ikke overholder planlovens bestemmelser for lokalplanlægning.

3. Planklagenævnets bemærkninger og afgørelse

3.1. Planklagenævnets behandling af sagen

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Helle Tegner Anker (formand), Ulf K. Hansen, Henrik Høegh, Peter Mortensen, Jonas V. K. Nielsen, Susanne Ogstrup, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg, Flemming Thornæs og Jan Woollhead.

3.2. Regler, som sagen er behandlet efter

Den påklagede miljøvurdering er udarbejdet i 2018, og de påklagede planer var ikke under tilvejebringelse før 16. maj 2017. Miljøvurderingen er således

omfattet af miljøvurderingsloven fra 2018.[13]

Planklagenævnet har behandlet klagesagen efter denne lov.

De dele af afgørelsen, som vedrører planloven, er behandlet efter planloven fra 2018.[14]

3.3. Klageberettigelse, kompetence og prøvelse

3.3.1. Klager 1's klageberettigelse

Lyngby-Taarbæk Kommune gør gældende, at klager 1 ikke er klageberettiget og henviser i den forbindelse til planlovens § 29 b, jf. afsnit 2.5.2.

Planklagenævnet finder ikke, at en kommunes klageberettigelse er defineret og afgrænset af planlovens § 29 b. Det fremgår derimod af planlovens § 59, at enhver med **retlig interesse** i sagens udfald er klageberettigede.

Planklagenævnet finder, at klager 1 har en retlig interesse i sagens udfald.

Nævnet har herved lagt vægt på, at det fremgår af miljørapporten, at trafikmængden vil stige som følge af en forhøjelse af etageantallet af bebyggelsen fra 1 til 1½ etage. Trafikforøgelsen vil ske i Gentofte Kommune, idet V1 vejadgang ligger i Gentofte Kommune. Nævnet har således tidligere anset Gentofte Kommune som klageberettiget i forhold til Lyngby-Taarbæk Kommunes dispensationer fra den tidligere gældende lokalplanbestemmelse om forlystelsesparkens åbningsperioder, jf. afsnit 2.2.1.

3.3.2. Generelt om Planklagenævnets kompetence

Afgørelser efter miljøvurderingsloven kan påklages efter de klageregler, der er fastsat i den lovgivning, som planen eller programmet er udarbejdet i henhold til, jf. § 48, stk. 1, i miljøvurderingsloven fra 2018.

De planer, der er klaget over i denne sag, er udarbejdet i henhold til planloven, og miljøvurderingen kunne derfor påklages til Planklagenævnet.

Planklagenævnet kan alene tage stilling til retlige spørgsmål i forbindelse med en kommunes afgørelser efter planloven, jf. § 58, stk. 1, nr. 3, i planloven.

Retlige spørgsmål omfatter alle spørgsmål om lovligheden eller gyldigheden af trufne afgørelser, herunder fortolkning eller forståelse af lovbestemmelser samt overholdelse af almindelige forvaltningsretlige grundsætninger.

Det er et retligt spørgsmål, om planlovens og miljøvurderingslovens bestemmelser er overholdt i forbindelse med vedtagelsen af plangrundlaget, herunder om mindstekravene efter miljøvurderingsloven er opfyldt. Det er også et

[13] Lovbekendtgørelse nr. 1225 af 25. oktober 2018 om miljøvurdering af planer og programmer og af konkrete projekter (VVM).

[14] Lovbekendtgørelse nr. 287 af 16. april 2018 om planlægning med senere ændringer.

retligt spørgsmål, om kommunen har overholdt reglerne om beskyttelse af habitatområder og bilag IV-arter efter habitatdirektivet og de regler, som implementerer dette i dansk ret, samt reglerne om fuglebeskyttelse efter fuglebeskyttelsesdirektivet.

Det er derimod ikke et retligt spørgsmål, om en plans indhold er hensigtsmæssigt. Endvidere fastlægger miljøvurderingsloven ikke grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til procedurerne og indholdet af grundlaget for beslutningerne forud for vedtagelse af planer omfattet af loven. Begrænsninger i niveauet for tilladelige miljøpåvirkninger følger af anden lovgivning.

Planklagenævnet har således ikke kompetence til at behandle det af klager 2 og 3 anførte, om, at lokalplanen burde indeholde andre bestemmelser, jf. afsnit 2.5.10, da dette omhandler planernes hensigtsmæssighed.

3.3.3. Prøvelse i den konkrete sag

I forbindelse med den konkrete sag har Planklagenævnet efterprøvet følgende:

1) Om Lyngby-Taarbæk Kommune har haft kompetence til vedtagelse af planerne med tilhørende miljørapport, jf. afsnit 3.4.
2) Om reglerne om Natura 2000-områder er overholdt, jf. afsnit 3.5.
3) Om miljøvurderingslovens minimumskrav til en miljøvurdering er opfyldt i forhold til visualiseringer, trafik og støj, jf. afsnit 3.6
4) Om lokalplanen er i overensstemmelse med kommuneplanen, jf. afsnit 3.7.1.
5) Om lokalplanens bestemmelser er ugyldige som følge af uoverensstemmelse, jf. afsnit 3.7.2.

3.4. Lyngby-Taarbæk Kommunes kompetence til vedtagelse af planerne med tilhørende miljørapport

3.4.1. Planloven

Reglerne i planloven

Klager 1 (Gentofte Kommune) og klager 3 har gjort gældende, at lokalplanen er ugyldig, idet den er udstedt ensidigt af Lyngby-Taarbæk Kommune uden medvirken af Gentofte Kommune, jf. afsnit 2.5.3. Planklagenævnet forstår klagerne således, at klager 1 og 3 mener, at Lyngby-Tårbæk Kommune ikke har kompetence til at vedtage planerne (alene). Nævnet anser dette for et retligt klagepunkt.

Efter § 13, stk. 1, kan kommunalbestyrelsen tilvejebringe lokalplaner efter reglerne i planlovens kapitel 6. Planlovens kapitel 6 omhandler planers tilvejebringelse og ophævelse.

Det fremgår af § 27, stk. 1, at efter udløbet af fristen i lovens § 24, stk. 3-7, kan kommunalbestyrelsen vedtage et lokalplanforslag endeligt, jf. dog bl.a. § 29 b.

Efter planlovens § 29 b, stk. 1, kan en kommunalbestyrelse fremsætte indsigelse mod en nabokommunes planforslag, dvs. både forslag til kommuneplan og forslag til lokalplaner, hvis forslaget har væsentlig betydning for kommunens udvikling. Bestemmelsen blev indføjet som et led i udmøntningen af kommunalreformen ved lov nr. 571 om ændring af lov om planlægning af 24. juni 2005 i § 29 b.

Efter § 28 kan et planforslag ikke vedtages endeligt, hvis en myndighed efter reglerne i bl.a. § 29 b har modsat sig dette skriftligt over for kommunalbestyrelsen. Retsvirkningen af en indsigelse (veto) er, at en plan først kan vedtages, når der er enighed mellem parterne, jf. § 28, stk. 1, eller i tilfælde af manglende enighed, når erhvervsministeren (nu indenrigs- og boligministeren) har truffet afgørelse i sagen, jf. stk. 2. Et planforslag kan således ikke vedtages endeligt, før en rettidigt fremsat indsigelse (veto) er ophævet eller bortfaldet.

Kommuneplanen skal endvidere ledsages af en redegørelse for planens forudsætninger, herunder om kommuneplanens sammenhæng med kommuneplanlægningen i nabokommunerne, jf. planlovens § 11 e, stk. 1 nr. 15. Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen, at forslaget tilsigter at sikre, at tværkommunal koordinering af byggeri, arealinteresser, infrastrukturanlæg m.v., der rækker over kommunegrænsen, indtænkes i kommuneplanprocessen. Bestemmelsen skal endvidere ses i sammenhæng med forslaget til § 29 b.[15]

Planklagenævnets vurdering

Planklagenævnet bemærker enstemmigt, at planloven indeholder specifikke regler for inddragelse af nabokommuner i form af høring og for løsning af en eventuelt situation, hvor en kommune finder, at planlægningen i en nabokommune har væsentlig betydning for kommunens udvikling. Kommunen har således mulighed for at nedlægge veto, når betingelserne herfor er opfyldt. Uenigheden mellem kommunerne vil herefter enten kunne løses ved, at kommunerne bliver enige om de nødvendige ændringer, eller, i tilfælde af manglende enighed, når erhvervsministeren (nu indenrigs- og boligministeren) har truffet afgørelse i sagen. Planklagenævnet konstaterer i den forbindelse, at Gentofte Kommune ikke nedlagde veto.

Derimod er der ikke i planloven bestemmelser om, at kommuner i sådanne tilfælde eller i andre situationer er forpligtede til at udarbejde lokalplanforslag i et samarbejde med en nabokommune eller vedtage den endelige lokalplan sammen.

Det er således Planklagenævnets vurdering, at Lyngby-Taarbæk Kommune havde hjemmel i planlovens § 27, stk. 1, til at vedtage kommuneplantillæg nr. 4/2017 og lokalplan nr. 277 endeligt, uanset at planen vil kunne få betydning

[15] Lovforslag L93, de specielle bemærkninger til nr. 14

for bl.a. trafikforholdene i Gentofte Kommune.

Klager 2 har desuden gjort gældende, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke har hjemmel til at overdrage planansvaret til Naturstyrelsen eller til teltholderne, hvis styrelsen sælger V1 , jf. afsnit 2.5.4. Planklagenævnet bemærker i den forbindelse, at kommunen ikke har fastsat bestemmelser i lokalplanen om at overdrage ansvar efter planloven til andre. Kommunen har vedtaget en lokalplan, hvor kommunen har vurderet, at der ikke skal udpeges bevaringsværdige træer inden for V1 s område.

3.4.2. Miljøvurderingsloven

Hvad angår udarbejdelsen af en miljøvurdering, fremgår det af miljøvurderingsloven, at den myndighed, der udarbejder eller vedtager planer, snarest muligt enten skal gennemføre en miljøvurdering efter § 8, stk. 1, eller en vurdering efter § 8, stk. 2, af, om sådanne kan få eller kan forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet, jf. miljøvurderingsloven § 9. Det var således Lyngby-Taarbæk Kommune, som skulle udarbejde miljøvurderingen.

Det fremgår dog også af miljøvurderingslovens § 32, at den myndighed, der som en del af udarbejdelsen eller vedtagelsen af en plan eller et program foretager en miljøvurdering m.v. efter reglerne i afsnit II, skal foretage høring af berørte myndigheder, før der tages stilling til afgrænsningen af miljørapporten (scoping), og af offentligheden og berørte myndigheder over udkast til plan eller program samt ledsagende miljørapport. Planklagenævnet kan konstatere, at klager 1 både er kommet med bemærkninger til først scoping og derefter miljørapporten.

Planklagenævnet finder ikke, at der i sagen har været pligt til at udarbejde en miljøvurdering i fællesskab.

3.5. Natura 2000

3.5.1. Generelt om Natura 2000-områder i forbindelse med planvedtagelser

Klager 2 gør gældende, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke har hjemmel til at inddrage et Natura 2000-område i V1 s forlystelsesområde uanset størrelsen, jf. afsnit 2.5.5, og at Natura 2000-området opfylder kriterierne for en miljøvurdering. Planklagenævnet forstår dette som en klage over, at kommunen ikke har overholdt reglerne om beskyttelse af Natura 2000-områder.

I fuglebeskyttelsesdirektivet[16] og habitatdirektivet[17] er der fastsat regler om oprettelse af internationale beskyttelsesområder. Der er på den baggrund oprettet Natura 2000-områder, som omfatter habitatområder efter habitatdirektivet og/eller fuglebeskyttelsesområder efter fuglebeskyttelsesdirektivet. Nogle af Natura 2000-områderne omfatter desuden Ramsar-områder efter

[16] Oprindeligt Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle. Det oprindelige direktiv og senere ændringer er nu kodificeret i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 2009/147/EF af 30. november 2009 om beskyttelse af vilde fugle.

[17] Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter.

Ramsar-konventionen. Habitatområderne omfatter bestemte naturtyper og/eller dyre- eller plantearter, og fuglebeskyttelsesområderne omfatter bestemte fuglearter. De naturtyper eller arter, der er beskyttede i det konkrete habitat- eller fuglebeskyttelsesområde, kaldes udpegningsgrundlaget for området.

Det fremgår af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, at:

> *Alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke en sådan lokalitet væsentligt, vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. På baggrund af konklusionerne af vurderingen af virkningerne på lokaliteten, og med forbehold af stk. 4, giver de kompetente nationale myndigheder først deres tilslutning til en plan eller et projekt, når de har sikret sig, at den/det ikke skader lokalitetens integritet, og når de - hvis det anses for nødvendigt - har hørt offentligheden.*

Habitatdirektivet er implementeret i dansk ret i flere lovgivninger, bl.a. planhabitatbekendtgørelsen.[18]

I redegørelsen til planforslag efter planloven, som i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, skal der indgå en vurdering af forslagets virkninger på området under hensyn til områdets bevaringsmålsætninger, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1.[19]

Det forudsættes således i bestemmelserne, at der først skal foretages en vurdering af, om planen kan påvirke et habitatområde væsentligt (væsentlighedsvurdering). Hvis dette er tilfældet, skal der foretages en vurdering af virkningen på området (konsekvensvurdering), og denne vurdering skal indgå i planens redegørelse.

Viser vurderingen, at det ikke kan udelukkes, at projektet kan skade det internationale naturbeskyttelsesområdes integritet, kan planen ikke vedtages, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 2.

Det følger desuden af miljøvurderingslovens bilag 4, jf. § 12, at der i en miljørapport skal indgå oplysninger om ethvert eksisterende miljøproblem, som er relevant for planen, herunder navnlig problemer på områder af særlig betydning for miljøet som f.eks. de områder, der er udpeget efter direktiv 79/409/EØF og 92/43/EØF, det vil sige Natura 2000-områder.

Hvis en plan risikerer at skade bevaringsmålsætningen for en lokalitet, skal planen anses for at kunne påvirke denne lokalitet væsentligt. En plan skader et Natura 2000-områdes integritet, hvis planen vil kunne forhindre en varig

[18] Bekendtgørelse nr. 1383 af 26. november 2016 om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

[19] Dette gælder dog ikke planforslag, som er direkte forbundet med eller nødvendige for et Natura 2000-områdets forvaltning.

opretholdelse af de grundlæggende kendetegn ved den berørte lokalitet, der er knyttet til tilstedeværelsen af den eller de naturtyper, som indgår i udpegningsgrundlaget.[20]

Et Natura 2000-områdes integritet omfatter de grundlæggende kendetegn og økologiske funktioner. Det kan defineres som en sammenhængende sum af områdets økologiske struktur, funktion og de økologiske processer på tværs af området, som gør det i stand til at fastholde de naturtyper, den kombination af naturtyper og/eller artsbestande, som området er udpeget for.[21]

EU-domstolen fortolker habitatdirektivet artikel 6, stk. 3, sådan, at myndigheden skal foretage en vurdering af, om det *kan udelukkes*, at projektet eller planen i sig selv eller i forbindelse med andre planer og projekter *kan påvirke opnåelse af gunstig bevaringsstatus for det udpegede område væsentligt*, herunder om bevaringsstatus for de arter og/eller naturtyper, som området er udpeget for at beskytte (kaldet udpegningsgrundlaget), vil blive påvirket væsentligt. Hvis en sådan påvirkning på baggrund af objektive kriterier ikke kan udelukkes, skal der, såfremt projektet eller planen ønskes fremmet, gennemføres en nærmere vurdering (konsekvensvurdering). Denne vurdering skal omfatte alle aspekter af projektet/planen, som kan påvirke den omhandlede lokalitet, og vurderingen skal udføres på baggrund af den bedste videnskabelige viden på området.

EU-domstolen har desuden fastslået, at der gælder et forsigtighedsprincip i forhold til væsentligheds- og konsekvensvurderinger i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3.

Der henvises bl.a. til EU-domstolens dom af 11. april 2013 i sag C-258/11 (Sweetman-dommen), præmis 44:

> *For så vidt angår vurderingen i henhold til habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, må det præciseres, at den ikke må medføre lakuner, og den skal indeholde fuldstændige, præcise og endelige konstateringer og konklusioner, der kan fjerne enhver rimelig videnskabelig tvivl for så vidt angår virkningerne af de arbejder, der er påtænkt i den berørte beskyttede lokalitet (jf. i denne retning dom af 24.11.2011, Kommissionen mod Spanien, præmis 100 og den deri nævnte retspraksis).*

Der henvises desuden til EU-domstolens dom af 7. september 2004 i sag C-127/02 (Hjertemuslingedommen), præmis 61, og dommens punkt 4:

> *En vurdering i henhold til artikel 6, stk. 3, i direktiv 92/43 af en plan eller et projekts virkninger på den omhandlede lokalitet indebærer, at alle de aspekter af en plan eller et projekt, som i sig selv eller i forbindelse med*

[20] EU-Domstolens dom af 11. april 2013 i sag C-258/11, præmis 28 og 48.

[21] EU-Kommissionens meddelelse "Forvaltning af Natura 2000-lokaliteter. Bestemmelserne i artikel 6 i habitatdirektivet 92/43/EØF", 2018, afsnit 3.6.4.

andre planer og projekter vil kunne påvirke bevaringsmålsætningen for lokaliteten, skal identificeres før godkendelsen heraf under hensyn til den bedste videnskabelige viden på området. De kompetente nationale myndigheder giver kun tilladelse til en aktivitet som mekanisk fiskeri efter hjertemuslinger på betingelse af, at de, ud fra konklusionen på vurderingen af denne aktivitets virkninger på den omhandlede lokalitet under hensyn til bevaringsmålsætningen for denne, har opnået vished for, at aktiviteten ikke har skadelige virkninger for den pågældende lokalitets integritet. Det forholder sig således, når det ud fra et videnskabeligt synspunkt uden rimelig tvivl kan fastslås, at der ikke er sådanne virkninger.

Der kan herefter kun gives tilladelse til en plan, såfremt det ud fra et videnskabeligt synspunkt uden rimelig tvivl kan fastslås, at planen ikke har skadelige virkninger på den omhandlede lokalitets integritet.

Hvis en plan skal konsekvensvurderes efter habitatreglerne, skal planen også undergives en miljøvurdering efter miljøvurderingsloven. Planen skal således konsekvensvurderes og miljøvurderes i forhold til påvirkningen af Natura 2000-området, hvis det på grundlag af objektive omstændigheder ikke kan udelukkes, at den pågældende plan eller det pågældende projekt påvirker den berørte lokalitet væsentligt, jf. miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2.

3.5.2. Planklagenævnets vurdering

Det fremgår af kommuneplantillægget og lokalplanens redegørelse, at kommuneplantillægget og lokalplanen ikke vurderes at ville påvirke Natura 2000 området, idet der ikke er tale om en udvidelse af V1 s omfang/afgrænsning, og fordi højere forlystelser heller ikke vil påvirke udpegningsgrundlaget.

Det følger af lokalplanens § 6, at ny bebyggelse og anlæg til forlystelser kun må placeres inden for V1 . Det er således muligt at opføre bebyggelse inden for V1 s afgrænsning.

For så vidt angår den del af lokalplanområdet, som på bilag 2 er benævnt "omgivende grønt areal", giver lokalplanen mulighed for opførelse af nye bygninger i et begrænset omfang. Der må således efter lokalplanen opføres mindre bygninger og faciliteter, der er nødvendige for områdets drift og vedligeholdelse som lystskov til udflugtsformål og de fornødne anlæg til cykelparkering, jf. § 6.6. Desuden må der opføres transformer, pumpe, måler- eller trykreguleringsstationer til områdets forsyning, hvis det bebyggede areal maksimalt er 10 m² og bygningshøjden maksimalt er 3 m. renovation og lignende, jf. § 9.5. Efter lokalplanens § 9.1 må området ikke bebygges, og der må ikke etableres terrasser, tagterrasser eller opholdsarealer.

Det er for rammeområde 8.7.42, V1 , i kommuneplantillægget fastlagt, at der uden for V1 kun må opføres nye mindre bygninger, der er nødvendige for områdets anvendelse og drift; dog må der ske nødvendige

mindre udvidelser af eksisterende bygninger. For rammeområde 8.7.40, V7 , er det desuden fastlagt, at der kun må opføres nye mindre bygninger, der er nødvendige for områdets anvendelse; dog må der ske nødvendige mindre udvidelser af eksisterende bygninger.

Kommunen har i sine bemærkninger til nævnet oplyst, at der ligger ca. 874 m^2 Natura 2000-område inde i den del af lokalplan nr. 277, som er benævnt V1 . Kommunen har også oplyst, at der ingen registreringer findes af de naturtyper eller arter, der er i udpegningsgrundlaget for habitatområde H251 inden for V1 s afgrænsning i lokalplan nr. 277. Kommunen har også oplyst, at der heller ikke er udpegede naturtyper, som grænser direkte op til V1 s afgrænsning i lokalplan nr. 277.

Der er fundet sumpvindelsnegl i to søer, som ligger knap 500 m vest for bygningerne på V1 . Miljøstyrelsen overvåger stellas mosskorpion bl.a. i skoven umiddelbart omkring V1 . Stellas mosskorpion er eftersøgt, men ikke fundet. Der er registreret fund af stor vandsalamander ved V5 .

Meget af skoven omkring V1 er registreret som habitatnaturtype på udpegningsgrundlaget. Elle- og askeskov samt bøg på muld er registeret vest for A11 . Bøg på muld er også registeret på en af øerne i A11 , nord for A5 og øst for vejen V7 . Der er ikke registreret habitatnaturtyper på udpegningsgrundlaget inden for det område, som ligger inden for V1 i lokalplanen.

Et flertal på 6 medlemmer (Henrik Høegh, Jonas V. K. Nielsen, Torsten S. Pedersen, Henrik Stjernholm, Helle Søeberg og Flemming Thornæs) finder ikke grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering af, at planerne ikke vil påvirke Natura 2000-området væsentligt.

Flertallet har lagt vægt på, at der ingen registreringer findes af de naturtyper eller arter, der er i udpegningsgrundlaget for habitatområde H251, inden for V1 s afgrænsning i lokalplan nr. 277. Kommunen har også oplyst, at der heller ikke er udpegede naturtyper, som grænser direkte op til V1 s afgrænsning i lokalplan nr. 277.

Flertallet har desuden lagt vægt på, at der uden for V1 kun må opføres mindre bygninger. Desuden er den endelige placering af sådanne mulige bygninger endnu ikke er fastlagt, og det vil således ikke være muligt at foretage en nærmere vurdering af påvirkningen af Natura 2000-området. Herudover kan der ikke gives en landzonetilladelse til et byggeri, som kan skade et Natura 2000-områdes integritet, jf. planhabitatbekendtgørelsens § 4, stk. 2.[22] Endelig fremgår det af bygningsreglement 2018, § 38, at hvis der ikke er foretaget en tilstrækkelig habitatvurdering, skal kommunalbestyrelsen, inden

[22] Bekendtgørelse nr. 1383 af 26. november 2016 om administration af planloven i forbindelse med internationale naturbeskyttelsesområder samt beskyttelse af visse arter.

der meddeles byggetilladelse, vurdere, om projektet vil påvirke et habitatområde negativt[23].

Et mindretal på 5 medlemmer (Helle T. Anker, Ulf K. Hansen, Peter Mortensen, Susanne Ogstrup og Jan Woollhead) finder, at kommunens væsentlighedsvurdering er mangelfuld.

Mindretallet har lagt vægt på, at kommunen i væsentlighedsvurderingen i kommuneplantillægget og lokalplanens redegørelse alene har forholdt sig til, at der ikke er tale om en udvidelse af V1 s omfang, samt muligheden for højere bebyggelse. Vurderingen omhandler derimod ikke muligheden for at opføre bygninger inden for Natura 2000-området, eller om øget aktivitet i området kan påvirke Natura 2000-området.

Mindretallet vurderer på den baggrund, at vedtagelsen af planerne lider af en væsentlig retlig mangel, da kommunen ikke i tilstrækkeligt omfang har vurderet, om planerne kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, jf. § 3, stk. 1, i planhabitatbekendtgørelsen. Planerne er derfor efter mindretallets vurdering ugyldige.

Hvis en plan skal konsekvensvurderes efter habitatreglerne, skal planen som ovenfor anført også undergives en miljøvurdering efter miljøvurderingsloven. Idet kommunen efter mindretallets vurdering ikke i tilstrækkeligt omfang har vurderet, om planerne kan påvirke et Natura 2000-område væsentligt, har kommunen efter mindretallets vurdering ikke kunnet vurdere, om kommunen også var forpligtet til at foretage en miljøvurdering i forhold til påvirkningen af Natura 2000-området, jf. miljøvurderingslovens § 8, stk. 1, nr. 2, og bilag 4, litra d.

En del af mindretallet (Susanne Ogstrup og Jan Woollhead) bemærker desuden, at kommunen ikke i tilstrækkelig grad har forholdt sig til, at V6 inklusiv V1 er udpeget til verdensarv, hvorved der er en global forpligtigelse til at værne om de kulturhistoriske værdier i området. Kommunen har i lokalplanen kun nævnt, at reglerne for verdensarvsområdets bufferzone ikke gælder og mangler at se på de regler, der gælder for verdensarven.

Der træffes afgørelse efter flertallets stemmeafgivelse.

3.6. Miljøvurdering af kommuneplantillæg og lokalplan

3.6.1. Miljøvurderingsloven generelt

Formålet med miljøvurderingsloven er at sikre et højt miljøbeskyttelsesniveau og bidrage til integrationen af miljøhensyn under udarbejdelsen og vedtagelsen af planer og programmer, jf. lovens § 1.

Myndigheden skal snarest muligt gennemføre en miljøvurdering, hvor dette

[23] Bekendtgørelse nr. 1399 af 12. december 2019 om bygningsreglement 2018.

er påkrævet efter § 8, stk. 1, hvilket følger af lovens § 9. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at integreringen af miljøhensyn foretages i forbindelse med udarbejdelsen af planen, og dermed på et tidligt tidspunkt i processen, således at der kan tages hensyn til den miljømæssige indvirkning på et tidspunkt, hvor det fortsat er muligt at inddrage de miljømæssige aspekter i planens udformning.

Ved den endelige godkendelse eller vedtagelse af planen skal myndigheden bl.a. inddrage miljørapporten, jf. miljøvurderingslovens § 13, stk. 1.

3.6.2. Indhold af miljørapporten

En miljørapport skal på baggrund af de oplysninger, der er nævnt i bilag 4, vurdere den sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet af planens gennemførelse og rimelige alternativer under hensyn til planens mål og geografiske anvendelsesområde, jf. § 12, stk. 1. En miljørapport skal som udgangspunkt fokusere på den del af planens gennemførelse, der forventes at få væsentlig indvirkning på miljøet. Alle aspekter af gennemførelsen af planen skal dog undersøges, da de tilsammen kan få væsentlig indvirkning på miljøet.

En miljørapport skal indeholde de oplysninger, som med rimelighed kan forlanges med hensyn til aktuel viden og gængse vurderingsmetoder samt til, hvor detaljeret planen er, hvad den indeholder, og på hvilket trin i et beslutningsforløb planen befinder sig, og hvorvidt bestemte forhold vurderes bedst på et andet trin i det pågældende forløb, jf. lovens § 12, stk. 2.

3.6.3. Visualisering og vurdering af påvirkning af landskabet

Klager 2 gør gældende, at påvirkningen af, at Natura 2000-området, habitatområdet og kulturmiljøet omkring V4 kommer til at ligge klos op af det område, hvor der må opføres bygninger og forlystelser op til kote 35, uden bestemmelser i lokalplanen, der kan sikre, at der ved ny opførelse og ændringer af bebyggelse og anlæg tages hensyn til, hvordan de opleves fra det omgivende landskabs- og skovområde og kulturmiljø, skulle have været belyst i miljørapporten, jf. afsnit 2.5.6.

I en miljørapport skal der indgå oplysninger om den sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder på landskab og kulturarv, jf. miljøvurderingslovens bilag 4, litra f, jf. § 12, stk. 1.

Miljøvurderingsloven stiller ikke krav om, at der ikke må være en visuel påvirkning, eller hvor stor en eventuel påvirkning må være. Miljøvurderingsloven fastsætter heller ikke et krav om visualisering, og der er således heller ikke særlige krav til indholdet eller omfanget af visualiseringer.

Miljørapporten indeholder visualiseringer, hvor den laveste kote er 44. Der er ikke lavet visualiseringer af byggeri af forlystelser under kote 35.

Klageren henviser særligt til Natura 2000-området og kulturmiljøet omkring

V4 . I miljørapporten er der bl.a. lavet visualiseringer fra krydset A5 og A6 , fra krydset A7 og A8 , en bakketop i Ulvedalene og øverste trin af V9 s vestvendte trappe.

Planklagenævnet finder, at visualiseringerne i miljørapporten, sammen med vurderingen i miljørapportens afsnit 6.4. illustrerer den visuelle påvirkning af forlystelserne i tilstrækkelig grad set i forhold til, at der kun må opføres op til 3 forlystelser, som er højere end op til kote 44, i op til kote 50 inden for det areal, som på kortbilag 2.

Planklagenævnet finder ikke, at det udgør en mangel ved miljørapporten, at denne ikke indeholder visualiseringer tæt på lokalplanområdet eller andre specifikke oplysninger om den visuelle påvirkning for så vidt angår områderne umiddelbart op ad V1 . Nævnet har lagt vægt på, at der også inden vedtagelsen af lokalplanen kunne ses større bebyggelser i udkanten af V1 .

Hvad angår det i den sammenfattende redegørelse anførte om, at der kan opføres bebyggelse til forlystelser i op til de i lokalplanen maksimalt tilladte koter uden væsentlige visuelle påvirkninger og uden visuel påvirkning af nationale interesseområder, gør klager 2 gældende, at den del af forlystelserne, der ligger under kote 35 påvirker det omkringliggende landskabs- og skovområde langt mere, fordi afstanden er meget mindre, og fordi forlystelserne ikke er skjult af træernes kronetag.

Planklagenævnet bemærker, at miljøvurderingsloven alene stiller krav til procedurerne og indholdet af grundlaget for beslutningerne forud for vedtagelse af planer omfattet af loven. Der er således ikke et forbud mod, at der vedtages en lokalplan, uanset at den har væsentlige visuelle påvirkninger.

Nævnet finder desuden, at kommunen har tilvejebragt de fornødne oplysninger i miljørapporten til, at det har været muligt for offentligheden og de politiske beslutningstagere at tage stilling til de relevante visuelle konsekvenser af forslaget.

3.6.4. Trafik

Klager 1 gør gældende, at miljørapporten ikke i tilstrækkelig grad belyser de trafikale konsekvenser, jf. afsnit 2.5.7.

I en miljørapport skal der bl.a. indgå oplysninger om den sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet, herunder på befolkningen og menneskers sundhed, jf. miljøvurderingslovens bilag 4, litra f, jf. § 12, stk. 1. Herunder skal der efter omstændighederne indgå oplysninger om trafik, idet trafik giver anledning til bl.a. støj og luftforurening.

Miljørapporten skal kun indeholde de oplysninger, som med rimelighed kan

forlanges med hensyntagen til den aktuelle viden og gængse vurderingsmetoder, jf. miljøvurderingslovens § 7, stk. 2. Miljøvurderingsloven stiller ikke krav om, at der skal foretages bestemte målinger eller beregninger af trafik, eller at disse udføres på en bestemt måde.

Planklagenævnet finder, at de trafikale konsekvenser, i forhold til den sandsynlige indvirkning på miljøet ved forhøjelse af etageantallet, er beskrevet og vurderet i tilstrækkeligt omfang til at opfylde kravene i miljøvurderingsloven.

Planklagenævnet har lagt vægt på, at kommunen har foretaget beregninger af mertrafikken som følge af en forhøjelse af etageantallet af bebyggelsen fra 1 til 1½ etage, og at det fremgår af miljørapporten, at det overordnet set må forventes, at når etagearealet øges, så øges trafikmængden ligeledes. Der er en grundlæggende usikkerhed ved beregningerne, men det gøres der også opmærksom på i miljørapporten. Det fremgår af miljørapporten, at den øgede trafikmængde forventes at kunne håndteres med den nuværende vejgeometri i krydsene A4 /A9 og A12 /A10 .

Hvad angår det af klager 1 anførte om, at der ikke er taget højde for, hvad den planlagte udvidelse af V1 s åbningstider vil betyde for trafikbelastningen bemærker Planklagenævnet, at kommunen skal vurdere den sandsynlige væsentlige indvirkning på miljøet af planernes gennemførelse, jf. miljøvurderingslovens § 12, stk. 1. Den nu aflyste lokalplan nr. 66 indeholdt bestemmelse om, at forlystelsesaktiviteterne kun må finde sted i perioden medio marts til ultimo august. Lokalplan nr. 277 indeholder ikke bestemmelser om åbningssæson, idet det i stedet reguleres i miljøgodkendelsen.

På det tidspunkt, hvor planerne blev vedtaget, havde Lyngby-Taarbæk Kommune truffet afgørelse om en miljøgodkendelse. Det kunne således overvejes, om de trafikale konsekvenser af denne godkendelse, herunder konsekvenserne af en ændring af åbningssæsonen, burde have været inddraget i forbindelse med planvedtagelsen, set i lyset af, at åbningssæsonen som følge af planvedtagelsen ikke længere var fastlagt i lokalplanen og dermed kunne ændres via miljøgodkendelsen uden dispensation fra lokalplan. Nævnet bemærker i den forbindelse, at ophævelse af planer også efter omstændighederne kan have indvirkning på miljøet, som skal indgå i en miljøvurdering.[24]

I den konkrete sag finder Planklagenævnet imidlertid, at det må tages i betragtning, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke havde ret til at træffe en ensidig afgørelse om miljøgodkendelse, hvilket fremgik af tidligere afgørelser fra Miljøstyrelsen, det tidligere Miljøklagenævn og det tidligere Natur- og Miljøklagenævn. Dette er endvidere endnu engang slået fast efterfølgende af Miljø- og Fødevareklagenævnet. Åbningssæsonen ville med meget stor sandsynlighed være et emne, som ville skulle forhandles mellem de to kommuner i forbindelse med et samarbejde om tilvejebringelse af en ny miljøgodkendelse. Der henvises i den forbindelse til tidligere klagesager, hvor Gentofte

[24] Planklagenævnet henviser til nævnets afgørelse af 15. april 2020 (sagsnr.: 18/05952)

Kommune har klaget over Lyngby-Taarbæk Kommunes dispensationer fra den tidligere lokalplans bestemmelser om åbningssæson.

På den baggrund finder Planklagenævnet ikke, at det var muligt på tidspunktet for planvedtagelsen at forudsige, hvilken åbningssæson der fremover ville være for V1 , og dermed heller ikke hvilke trafikale konsekvenser denne ville afføde. Forholdet er heller ikke reguleret af lokalplanen. En bestemt ændring af trafikken som følge af ændring af åbningssæsonen er dermed ikke en sandsynlig væsentlig indvirkning på miljøet som følge af planens gennemførelse.

Planklagenævnet finder derfor ikke, at kommunen skulle have fortaget en miljøvurdering af betydningen af udvidelsen af V1 s åbningssæson i forhold til trafikbelastningen.

Planklagenævnet henviser i øvrigt til, at det fremgår af Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse af 25. marts 2020[25], at en udvidelse af forlystelsesparkens sæsonlængde, åbningstider og lempede støjgrænser vil udgøre et sådant indgreb i det naturlige miljø, at der tale om et projekt omfattet af miljøvurderingslovens bilag 2, punkt 13, litra a. Planklagenævnet lægger derfor til grund, at spørgsmålet om udvidelsen af åbningssæsonen vil indgå i den vurdering, som skal foretages efter miljøvurderingsloven i forhold til det konkrete projekt.

Klager 1 har også gjort gældende, at det er uacceptabelt, at der uden forudgående drøftelse med Gentofte Kommune i en miljørapport til et lokalplanforslag i Lyngby-Taarbæk Kommune anvises forslag til afhjælpning af de trafikale problemer, som lokalplanforslaget måtte medføre på vejnettet i Gentofte Kommune.

Integreringen af miljøhensyn skal som nævnt ske på et tidligt tidspunkt i processen, således at der kan tages hensyn til den miljømæssige indvirkning på de miljømæssige aspekter i planens udformning, og ved den endelige vedtagelse af planen skal myndigheden bl.a. inddrage miljørapporten. Miljøvurderingsloven indeholder imidlertid ikke grænser for, hvad myndighederne kan beslutte af politiske, økonomiske eller andre grunde, men stiller alene krav til bl.a. indholdet af grundlaget for beslutningerne forud for vedtagelse af planer omfattet af loven.

I den konkrete sag vil ændringer af planen sandsynligvis udløse mere trafik i nabokommunen. Det er ikke muligt for Lyngby-Taarbæk Kommune at træffe beslutninger om afværgeforanstaltninger for så vidt angår vejsystemet i Gentofte Kommune. I en sådan situation bør der som udgangspunkt tages kontakt til nabokommunen med henblik på en beskrivelse af mulige afværgeforanstaltninger, så dette vil kunne indgå i miljøvurderingen.

[25] Sagsnr. 18/05635 (tidl. NMK-34-00639).

Som Planklagenævnet forstår sagen, har der ikke været en sådan kontakt bortset fra, at der er indhentet oplysninger om trafiktællinger. Planklagenævnet antager, at dette skyldes, at Lyngby-Taarbæk Kommune ikke har forventet, at det ville være muligt at indlede et samarbejde eller indhente relevante bidrag fra Gentofte Kommune i forhold til mulige afværgeforanstaltninger. I lyset af sagens særlige og langvarige forhistorie finder nævnet ikke grundlag for at tilsidesætte en sådan vurdering. Nævnet finder endvidere ikke, at dette medfører, at det ikke er muligt at gennemføre en miljøvurdering af planerne eller at vedtage planerne. Nævnet er derimod af den opfattelse, at en kommune i en sådan situation må foretage en vurdering af de eksisterende forhold og eventuelt beskrive realistiske, gængse afværgeforanstaltninger. Gentofte Kommune havde endvidere mulighed for at komme med kommentarer i forbindelse med offentlighedsfasen, hvis kommunen ikke fandt, at der var tale om realistiske og gængse afværgeforanstaltninger. Dette er ikke sket.

Et enstemmigt planklagenævn finder herefter ikke, at det udgør en mangel ved miljørapporten, at der foreslås afhjælpning af trafikale problemer på vejnettet i en anden kommune. Nævnet har lagt vægt på, at det fremgår af miljørapporten, at den øgede trafikmængde forventes at kunne håndteres med den nuværende vejgeometri i krydset A4 /A9 , og at det alene fremgår af miljørapporten, at det kan overvejes at lave svingbanen længere i det tilfælde, at kølængderne i venstresvingsbanen mod A9 fra A4 bliver for lange og medfører en tilbagestuvning af trafikken, så det forhindrer ligeudkørsel. Beregningerne indikerer dog ikke, at dette bliver et problem, men situationen vil muligvis kunne forekomme på særligt belastede tidspunkt. Det fremgår også, at et smidigere betalingssystem ved parkeringspladsen på V1 kombineret med intelligente parkeringstavler i området kan være med til at få trafikken til at glide nemmere og undgå forgæves kørsel til parkeringsanlægget. Det fremgår desuden af miljørapporten, at V1 s vejadgang ligger i Gentofte Kommune.

Et enstemmigt planklagenævn vurderer desuden, at det har været klart for kommunalbestyrelsen i Lyngby-Taarbæk Kommune, da de vedtog planerne og miljørapporten, at både krydset A4 /A9 og V1 s parkeringsplads ligger i Gentofte Kommune, og at kommunen derfor ikke selv har kompetence til at iværksætte de afhjælpende foranstaltninger, som forslås i miljørapporten. Planklagenævnet finder derfor, at beskrivelsen af den trafikale påvirkning og de hertil hørende afværgeforanstaltninger har kunnet danne grundlag for en beslutning om, hvorvidt planerne skulle vedtages.

3.6.5. Støj

Klager 1 har gjort gældende, at det ikke er belyst, hvilke støjmæssige gener de høje forlystelser vil kunne give for de omkringboende i Gentofte Kommune, jf. afsnit 2.5.8.

I en miljørapport skal der bl.a. indgå oplysninger om den sandsynlige væsent-

lige indvirkning på miljøet, herunder på befolkningen og menneskers sundhed, jf. miljøvurderingslovens bilag 4, litra f, jf. § 12, stk. 1. Herunder skal der efter omstændighederne indgå oplysninger om mulig påvirkning i form af støj.

Der er ikke i miljøvurderingsloven krav om en bestemt beskyttelse af de enkelte boliger i forhold til støj, og heller ikke krav om, at bestemte grænseværdier skal overholdes. Reglerne i miljøvurderingsloven har alene processuel karakter.

Miljørapporten indeholder figur 14, hvor konsekvenserne ved at placere en typisk høj forlystelse i område A og G er illustreret med udbredelseskurver. Det fremgår, at høje forlystelser placeret i V1 s nordvestlige del kan betyde, at støjpåvirkningen i dette område vil øges, men støjgrænserne i referencepunkterne skal altid være overholdt. Herudover er det som afværgeforanstaltninger anført, at hele eller dele af forlystelserne kan skærmes, inddækkes eller overdækkes.

Planklagenævnet finder på den baggrund, at kommunens vurdering af støj opfylder miljøvurderingslovens krav.

3.7. Klager over lokalplanen

3.7.1. Forholdet mellem kommuneplan og lokalplan

Reglerne om forholdet mellem kommuneplan og lokalplaner

En lokalplan må ikke være i strid med kommuneplanen, jf. planlovens § 13, stk. 1, nr. 1. Dette krav er en del af planlovens rammestyringsprincip, der fastslår, at den mere detaljerede planlægning er begrænset af rammerne i den overordnede planlægning.

Efter Planklagenævnets opfattelse forudsætter bestemmelsen i § 13, stk. 1, nr. 1, dog, at det er muligt ud fra kommuneplanen at udlede konkrete krav til lokalplanlægningen. At en lokalplan ikke må stride imod kommuneplanen, skal således primært ses i forhold til de konkret fastsatte retningslinjer og rammer for det pågældende lokalplanområde.

Efter planretten gælder endvidere et vist krav om "positiv hjemmel", altså et krav om, at der ikke kan lokalplanlægges for visse forhold, medmindre der også er planlagt for disse i kommuneplanen.

Dette gælder bl.a. med hensyn til forhold, der skal fastsættes retningslinjer for efter § 11 a eller rammer for efter § 11 b. Kommuneplanrammerne skal desuden udgøre en tilstrækkelig præcis ramme for lokalplanlægningen, og den konkrete ramme skal således være så entydig og præcis, at det umiddelbart fremgår, hvilke bindende lokalplanbestemmelser der vil kunne fastsættes. Er der ikke den fornødne hjemmel i kommuneplanen, må der udarbejdes et kommuneplantillæg, der sikrer dette.

Rammestyringsprincippet efter planloven gælder ikke internt i en kommuneplan, og der er ikke et egentligt retligt hierarki mellem de forskellige dele af kommuneplanen. Det er således ikke i strid med planloven, at der vedtages et kommuneplantillæg, som fraviger de generelle retningslinjer i kommuneplanen. Mere overordnede retningslinjer, som ikke vedrører det konkrete område, vil heller ikke nødvendigvis være til hinder for en lokalplanlægning for området, der i øvrigt er i overensstemmelse med konkrete rammebestemmelser for området.

Planklagenævnets vurdering
Klager 2 gør gældende, at lokalplanen ikke er i overensstemmelse med kommuneplanen, jf. afsnit 2.5.9.

Klager 2 har konkret henvist til, at lokalplanen ikke er i overensstemmelse med de generelle rammer for landskab og kommuneplanens retningslinje for naturbeskyttelse, som er citeret i afsnit 2.3.1. Klageren har særligt henvist til, at der ikke er taget hensyn eksisterende landskabelige og kulturhistoriske værdier.

Et enstemmigt planklagenævn finder ikke, at det er muligt at udlede et konkret krav fra de generelle rammer for landskab. Det fremgår derimod af de generelle rammer, at bygningsmæssige begrænsninger er fastlagt i rammerne i de enkelte områder. Nævnet vurderer derfor ikke, at lokalplanen er i strid med de generelle rammer for landskab.

I forhold til retningslinjerne for naturbeskyttelse bemærker Planklagenævnet, at lokalplanområdet med kommuneplantillæg nr. 4/2017 i kommuneplanramme 8.7.42, V1 , er udlagt til forlystelsesanlæg. Det er desuden i rammen fastlagt, at det inden for V1 gælder, at bebyggelse til restauranter, caféer, kiosker og lignende anvendelse må opføres i op til 1½ etage og med en maksimal bygningshøjde på 8,5 m, og at der derudover er tilladt at etablere balkoner og tagterrasser på bebyggelsen. Kommunalbestyrelsen kan give tilladelse til etablering af større anlæg over 8,5 inden for V1
.

Kommunen har således specifikt – på kommuneplanniveau – vedtaget, at området må anvendes til forlystelsesanlæg og fastsat bestemmelser om bebyggelsens omfang. Retningslinjer, herunder for naturbeskyttelse, har som nævnt ovenfor ikke en særlig forrang frem for f.eks. konkrete rammebestemmelser for et område.

Et enstemmigt planklagenævn finder i den konkrete situation ikke, at lokalplanen er i strid med kommuneplanen, uanset om realiseringen af planen kunne få betydning for de landskabelige og kulturhistoriske værdier, idet nævnet opfatter kommuneplanen således, at det ikke er kommunens hensigt med området, at der ikke må være bebyggelse i området.

Klager 2 har desuden anført, at kommuneplanrammen for V1 mangler

præcision. Der er således ikke fastsat en øvre grænse for større anlæg i kommuneplanrammen 8.7.42.

Dette medfører efter nævnets opfattelse ikke, at præcisionen i rammebestemmelsen ikke er tilstrækkelig set i forhold til den lokalplanlægning for et forlystelsesanlæg, der er sket. Planklagenævnet har lagt vægt på, at det i rammen er fastlagt, at den specifikke anvendelse for rammen er forlystelsesanlæg.

Nævnet kan således ikke give medhold i klagepunktet.

3.7.2. Lokalplanens bestemmelser

Klager 2 og 3 har gjort gældende, at lokalplanen strider mod sit eget formål.

Det forhold, at en eller flere bestemmelser i en lokalplan er upræcise eller muligvis strider mod andre bestemmelser i lokalplanen, påvirker generelt ikke lokalplanens eller bestemmelsernes gyldighed, men kan have betydning i forhold til, om bestemmelserne efterfølgende vil kunne håndhæves af kommunen. Planklagenævnet ophæver som klart udgangspunkt ikke en lokalplan eller konkrete lokalplanbestemmelser, fordi der i fremtiden eventuelt kan opstå tvivl om fortolkningen af lokalplanen.

Klager 2 beder desuden Planklagenævnet fastslå, at kommunen i byggesagsbehandlingen ikke kan kræve hensyntagen til det omgivende landskabs- og skovområde under kote 35, når der ikke er bestemmelser i lokalplanen, som regulerer dette, jf. afsnit 2.5.10.

Planklagenævnet forstår dette på den måde, at klageren beder nævnet vurdere, hvilke krav kommunen kan stille i forbindelse med en byggeansøgning for forlystelser inden for V1 .

Planklagenævnet bemærker i den forbindelse, at nye forhold, der er i overensstemmelse med lokalplanen, er umiddelbart tilladte. Træffer kommunen senere en afgørelse om, at et konkret forhold er i overensstemmelse med lokalplanen, vil en sådan afgørelse kunne påklages til Planklagenævnet for så vidt angår retlige spørgsmål, herunder om ny opførelse og ændringer af bebyggelse og anlæg er i overensstemmelse med lokalplanen.

Desuden vil en eventuel landzonetilladelse og afgørelser, om at et forhold ikke kræver landzonetilladelse, også kunne påklages til Planklagenævnet

Planklagenævnet har ikke kompetence til at udtale sig om, hvorvidt kommunen kan stille krav til byggeriet efter anden lovgivning, f.eks. byggelovgivningen.

3.8. Planklagenævnets afgørelse

Planklagenævnet kan ikke give medhold i klagen over miljørapporten.

Planklagenævnet kan heller ikke give medhold i klagen over vedtagelsen af kommuneplantillæg nr. 4/2017, Bakken, og lokalplan nr. 277, Bakken.

Afgørelsen er truffet af nævnet, jf. § 4, stk. 2, i lov om Planklagenævnet.[26]

Planklagenævnets afgørelse er endelig og kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, jf. § 3, stk. 3, i lov om Planklagenævnet. Eventuel retssag til prøvelse af afgørelsen skal være anlagt inden 6 måneder, jf. § 3, stk. 4, i lov om Planklagenævnet.

Planklagenævnet beklager den lange sagsbehandlingstid.

4. Gebyr

De indbetalte klagegebyrer tilbagebetales ikke. Klagegebyrer tilbagebetales kun, hvis nævnet har afvist at behandle sagen, hvis klagen tilbagekaldes, eller hvis nævnet giver klageren medhold eller i øvrigt ændrer den afgørelse, der er klaget over. Det er ikke tilfældet i denne sag. Planklagenævnets afgørelse vedrørende klagegebyret kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Der henvises til § 3 i gebyrbekendtgørelsen for Planklagenævnet[27].

[26] Lovbekendtgørelse nr. 1658 af 20. december 2016 om Planklagenævnet.
[27] Bekendtgørelse nr. 108 af 28. januar 2017 om gebyr for indbringelse af klager for Planklagenævnet.